

2010

हेतु

...

...

...

...

...

...

...

...

030645

...

संख्या २०९०८

॥ अथा आरामार भः ॥

हं

॥१॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

आरणा^१ यीदागन्मद्वहंतममि^२त्येतत्तचप्रथमंकुर्यादेतदाअहरीषंतःसंवत्सरमा
 सतेतआगच्छंति^३तएतेनुष्टुपशीर्षाणांस्त्रयस्तुचात्रवंतिब्रह्मवैगायत्रीवा
 गनुष्टुब्रह्मलोवनदाचंसंख्यायबोध्यग्निःसमिधाजनानामितिकीर्तिका
 मोहाताजनियचेतनइतिप्रजापशुकामः॥१॥अग्निन्नरोदीधितिभिररण्या
 रित्यन्ताद्यकामोऽग्निर्वीअंनदश्विरतरमिववाइतरेष्वाज्येषग्निमागच्छंत्यथ
 हमुखतएवाग्निमागच्छंतिमुखतोन्नाद्यमश्रुतेमुखतःपाप्मानमपघ्नतेह
 स्तच्युतीजनयंतेतिजातवदेतस्मादाअहोयजमानोजायतेतस्माज्जातव
 तानिचत्वारिछंदसिभवंतिचतुष्पादावैपशवःपशूनामवरुध्येतानित्रीणि॥२॥

छंदसिभवंतित्रयोवाइमेत्रिवृत्तो लोका एषामेव लोकानामभिजित्येतेदे
 छंदसीभवतःप्रतिष्ठायाएवद्विप्रतिष्ठोवैपुरुषश्चतुष्पादाःपशवोयजमा
 नमेतद्विप्रतिष्ठचतुष्पात्सुपशुषुप्रतिष्ठापयतिताःपरावचनेनपंचविं
 शतिर्भवन्तिपंचविंशोयंपुरुषोदशहस्याअंगुलयोदशपाद्यादाऊरुद्वौवा
 द्वाआत्मेवपंचविंशस्तमिममात्मानंपंचविंशंसंस्कुरुतेथोपंचविंशंवाए
 तदहःपंचविंशतस्याङ्गस्तोमस्तत्समेनसमंप्रतिपद्यतेतस्मादेवप
 चविंशतिर्भवन्तितास्त्रिःप्रथमयात्रिरुत्तमयेकयानत्रिशन्न्यूनाक्षरा
 विरालन्यूनेवैरेतःसिच्येतन्यूनेप्राणान्यूनेन्नाद्यंप्रतिष्ठितमेतेषांकामाना

आरणा॥

॥३॥

मवरुध्या एता न्कामानवरुधेय एवं वेदता अभिसंपद्यंते बृहती च विराजं
 च च्छेदो येत स्याद्गः संपत्तामथो अनुष्टुभमनुष्टुबायतनानि द्याज्यानि ॥२॥
 गायत्रं प्रउगंकुर्यादित्याहुस्तेजो वै ब्रह्मवर्चसं गायत्री तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी
 नवतीत्योस्मिहं प्रउगंकुर्यादित्याहुः शयुवी उस्मि गोयुष्मान नवतीत्यानुष्टु
 भं प्रउगंकुर्यादित्याहुः क्षत्रं वा अनुष्टु पक्षत्र स्यात्स्या इति बार्हतं प्रउगंकुर्या
 दित्याहुः श्रीर्वै बृहती श्रीमान नवतीति पांक्तं प्रउगंकुर्यादित्याहुः रन्ने वै प
 क्षि रन्ने वान नवतीति त्रेष्टुभं प्रउगंकुर्यादित्याहुः वीर्यं वै त्रिष्टुबीर्यवान नव
 तीति जागतं प्रउगंकुर्यादित्याहुः र्जागता वै पशवः पशुमान नवतीति तदु गायत्र
 सा ॥

॥३॥

मेव कुर्याद्ब्रह्म वै गायत्री ब्रह्मेतदहर्ब्रह्म एव तद्ब्रह्म प्रतिपद्यते तदु माधु
 छंदसं मधुहस्मवा ऋषिभ्यो मधुछंदसं मधुछंदसो मधुछंदस्त्व
 मथो अन्नं वै मधुसर्वं वै मधुसर्वं वै कामामधु तद्यन्माधुछंदसं शंसति
 सर्वेषां कामानामवरुधेय सर्वा न्कामानवरुधेय एवं वेदतैकैकाहिकं रू
 पसमृद्धं बहुवा एतस्मिन् न ह नि किंच किंच वारं क्रियते शांत्या एव शां
 तिर्वै प्रतिष्ठाकाहः शांत्या मेव तं प्रतिष्ठाया मंततः प्रति तिष्ठति प्रति तिष्ठ
 तिय एवं वेदयेनं चैवं विधाने तदोता शंसति ॥३॥ वायवाया हि दर्शिते मे
 सोमा अरं कृता इतहा अहरं यजमानाय च देवेभ्यश्च वारं हास्मा एतदह
 ३३९

आरण्य

॥४॥

र्भवतिय एवं वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्दोतां सतीन्द्रवायूदमे सुता आया
 तमुपनिष्कृतमिति यद्देनिष्कृतं तत्संस्कृतं माहास्यं द्रवायू संस्कृतं गच्छतो य
 एवं वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्दोतां सति मित्रं हुवे पूतदंक्षं धियं एता चीसा
 धंतेति वाग्वेधीर्घृता चीवाचमेवास्मिंस्तद्धातिय एवं वेदयेषां चैवं वि
 द्वानेतद्दोतां सत्यश्विनायज्वरीरिष इत्यन्नेवा इषोन्ताद्यस्यावरुध्यो आ
 यातं रुद्रवर्त्तनी इत्याहास्याश्विनो यज्ञं गच्छतो य एवं वेदयेषां चैवं विद्वाने
 तद्दोतां सतीन्द्राया हि चित्रज्ञानविद्राया हि धियेषित इन्द्राया हि तनुजा
 न इत्याद्याद्याहीति शंसत्याहास्यं द्रायज्ञं गच्छतिय एवं वेदयेषां चैवं वि

॥४॥

द्वानेतद्दोतां सत्यो मासश्च वर्षणी धृतो विश्वे देवास आगतेत्याहास्य
 विश्वे देवा हवंगच्छतिय एवं वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्दोतां सति द्वाश्वं
 सोदाश्रुषः सुतमिति यदा हृदुषो ददुषः सुतमित्येव तदा हृददतिहास्मेतं
 कामं देवाय काम एतच्छंसतिय एवं वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्दोतां सति
 पावकानः सरस्वती यज्ञं वष्पुधिया वसुरिति वाग्वेधिया वसुर्वाचमेवास्मि
 स्तद्धातिय एवं वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्दोतां सति यज्ञं वष्पुधितियदा ह
 यज्ञं वहत्वित्येव तदा हताः पराग्वचनेनैकविंशतिर्भवत्येकविंशत्यं पुरुषो
 दशहस्त्या अंगुलयो दशपाद्या आत्मैकविंशस्तमिममात्मानमेकविंशसं

आरण्य॥

॥५॥

स्फुरते तास्त्रिः प्रथमया त्रिरुत्तमया पंचविंशतिर्नवतिर्पंचविंश आत्मा पंच
 विंशः प्रजापतिर्देवहस्या अंगुलयो दशपाद्या वा ऊरुद्वौ बाह्वौ आक्षेपपंच
 विंशस्तमिममात्मानं पंचविंशं संस्फुरते औपंचविंशं वा एतदहः पंचविंश
 एतस्याङ्गस्तोमस्तत्समेन समं प्रतिपद्यते तस्मादि एव पंचविंशतिर्नव
 तिर्नवतिः ॥ इति प्रथमारण्यके प्रथमोऽध्यायः ॥ रामा ओम् ॥ आत्मारथं
 यथा तयद्दहं वसो सुतमंधति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरा वैकाहिको
 रूपसमृद्धौ बहु वा एतस्मिन् न हति किंच किंच वारणं क्रियते शास्या एव शां
 तिर्वै प्रतिष्ठेकाहः शांत्या मेव तत्प्रतिष्ठाया मंततः प्रति तिष्ठति प्रति तिष्ठति ॥ ५ ॥

य एव वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्देवातां सतीं देवेदीय एहि हि प्रसूतिराशची
 भिर्यत उस्थित इत्युस्थं वातदहं रूस्थं वद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं प्रेतु ब्रह्म
 णस्पतिरुष्ठावीरमिति वीरवद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं मुनिष्ठ ब्रह्मणस्पति सु
 वीर्यमिति वीर्यवद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं प्रनूने ब्रह्मणस्पति मंत्रं वदस्यु
 ष्यमिदं रूस्थं वा एतदहं रूस्थं वद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं मग्निर्नेता सवृ
 त्रहेति वार्त्रमिन्द्ररूपं मेद्रमेतदहरेतस्याङ्गोरूपं त्वंसो मक्रतुजिः सुक्रतु
 र्भृत्स्ववृषा वृषत्वेभिर्महितेति वृष एव वा इन्द्रस्य रूपं मेद्रमेतदहरेतस्याङ्गो
 रूपं पिबन्त्यपोत्यन्तमिहे विनयंति वाजिनमिति वाजिमहा इन्द्रस्य रूपं मेद्र

आरण्य०

॥ ६ ॥

मेतदहरेतस्याङ्गोरूपमथोऽतुं दुहंति स्तनयंतमक्षितमिति स्तनयद्वाङ्
द्रस्य रूपं मेद्रमेतदहरेतस्याङ्गोरूपं प्रवदं दायवहत इति यद्वैवहतं नम
हं नम हद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं व हद्रि दाय गायते नैयद्वैवहतं नम ह
नम हद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं न किः सुदा सोरथं पर्यासनरीरमदि
ति पर्यस्तवद्रांति मद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं सर्वां प्रगाथां छं सति सर्व
षामङ्गामात्यै सर्वेषामुभया नो सर्वेषां पृष्ठा नो सर्वेषां शस्त्राणां सर्वेषां
प्रउगाणां सर्वेषां सवना नो ॥ १ ॥ ५ ॥ असत्सु मेजरितः सान्निवेगः सत्य
व्रुतमिति शंसति सत्यं वा एतहः सत्यवद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं त ॥ ६ ॥

दुवासुक्रं ब्रह्मवैवसुक्रं ब्रह्मेतदहं ब्रह्मणैव तद्रहस्यप्रतिपद्यते तदाहुर
धकस्माद्वासुक्रेणैतन्नरुत्वतीयं प्रतिपद्यत इति न ह वा एतन्नो वसुक्रं नि
रुत्वतीयमुदयछन्नविद्याचेति तस्माद्वासुक्रेणैव तन्नरुत्वतीयं प्रतिपद्य
ते तदनिरुक्तं प्राजापत्यं शंसत्यनिरुक्तो वै प्रजापतिः प्रजापतेरात्यै स
कृदिदं निराहते नैन्द्राद्रूपान्नप्रच्यवते पिबा सोममभिधमुग्रतर्द इति शंस
त्यर्वगवामहिगृणानद्रेति महद्रूपसमृद्धमेतस्याङ्गोरूपं तदुन्नारदा
जं नरदाजो हवा ऋषीणां मन्त्रान्तमादीर्घजीवितमस्तपस्वितमआसस
एतेन सूक्तेन पाप्मानमपाहतं तद्यद्गारदाजं शंसति पाप्मनोपहत्या ॥ ७ ॥

आरण-
॥७॥

नृचानो दीर्घजीवीतपस्यसानीति तस्माद्भारदाजंशंसति कथाशुभास
वयसः सनीका इति शंसत्याशासते प्रतिहर्यं लुप्थं लुप्थं वा एतदहं रंध
वद्रूपसमृद्धमेतस्याद्रोरूपं तदुक्तया शुभीयमेतदेसंज्ञानं संतनिसूक्तं
यक्तया शुभीयमेतेन हवा इंद्रेगस्यो मरुतस्ते समजानतं तद्यक्तया
शुभीयंशंसति संज्ञाया एव तद्वायुष्यं तद्योस्य प्रियस्यां कुर्याद्वास्य
कथाशुभीयं मरुत्वा इंद्रे वषभोरणायेति शंसती इंद्रे वषभ इति वषभवा
इंद्रे स्वरूपं मे इंद्रे मेतदहं रतस्याद्रोरूपं तदुक्ते श्वामित्रं विश्वस्य हवे मित्रं ॥ १० ॥
विश्वामित्र आसं विश्वं हास्मे मित्रं भवति य एवं वेदयेषां चैवं विद्वाने ॥ ७ ॥

तद्दोता शंसति जनिष्ठा उग्रः सह सेतुरायेति निविद्वानं मेकाहिकं रूपसमृद्धं
बहुवा एतस्मिन् न हनि किंच किंच वारं क्रियते शंत्या एव शंसति वै प्रति
ष्टेकाहः शंत्यामेव तदतिष्ठाया मंततः प्रति तिष्ठति प्रति तिष्ठति य एवं वेद
येषां चैवं विद्वाने तद्दोता शंसति ताः परां च नेन सप्त नवतिर्नवंति साया
नवति स्तिस्त्रस्त्रास्त्रिंशिन्यो विराजो धयाः सप्ताति यंति ये वेषा प्रशंसा सा
स्यस्य तस्या एव तास्त्रिः प्रथमया त्रिरुतमयै कशतं नवति पंचागुलयश्च
तुष्यर्वादेकक्षसी शिश्वाश्च श्वांसफलकं च सापंच विंशतिः पंचविंशानीत
राणि ह्यंगानि तत्कृतमात्मैकशततमो यच्छतं तदायुरिदं द्वितीयं तजो यज

मान एकशततम आयुषीद्विषेवीर्येतेजसिप्रतिष्ठितं स्तास्त्रिष्टुभमभिसं
 पद्यंते त्रेष्टुभो हि मध्यं दिनः ॥२॥ ६॥ तदाहुः किंप्रंखस्य प्रंखत्वमित्ययं वै प्रं
 खेयो यं पवते एष ह्येषु लोकेषु प्रंखत इति तं प्रंखस्य प्रंखत्वमेकं फलकं
 स्यादित्याहुर्कथा ह्येवायं वायुः पवते स्य रूपेणेति तन्ननादृत्यं त्रीणि फ
 लकानि स्युरित्याहुस्त्रयो वा इमे त्रिवृत्तो लोका एषां रूपेणेति तन्ननाद
 रृत्यं द्वे एव स्यातां द्वौ वा इमे लोका वैद्वातमा विवदश्येते य उ एने अंतरे
 णाकाशः सां त रिश्व लोके स्तस्माद्वे एव स्यातामौ दुर्बरे स्यातामूर्ग्वअ
 न्नाद्यमुदुंबर ऊर्जो नाद्यस्यावरुध्यै मध्यत उद्भूते स्यातामध्यतो वै प्र

सां॥

॥८॥

जा अन्नं धिनोति मध्यत एव तदन्नाद्यस्य यजमानं दध्यात्पुनर्यो रज्ज
 वो न वंति दक्षिणाश्वसव्याश्च दक्षिणा वा एकेषां पशूनां रज्जवः सव्या
 एकेषां तद्यदुन्नय्यो रज्जवो न वंत्युन्नयेषां पशूनामास्येदार्थः स्युर्दन्तो
 वा ओषधीनां मपहत पाप्मांस्तस्मादार्थः स्युः ॥७॥ ३॥ अरतिमात्र उप
 रिश्वमेः प्रंखस्यादित्याहुर्तावता वै स्वर्गलोकः संमिता इति तन्नना
 दृत्यं प्रादेशमात्रे स्यादित्याहुर्तावता वै प्राणाः संमिता इति तन्ननाद
 रृत्यं मुष्टिमात्रे स्यादित्याहुर्तावता वै सर्वमन्नाद्यं क्रियते एतावता सर्वमन्नाद्य
 मन्निपन्ने तस्मान्मुष्टिमात्र एव स्यात्पुरस्तात्प्रत्यं वै प्रंखमधिरोहेदि

त्याहुं रेतस्य रूपेण घटपतिं पुरस्ताध्येषदमं लोकां न्यत्यङ्घ्रिरो
 हतीति तत्तन्नादृत्यैतिर्यंचमधिरोहेदित्याहुस्तिर्यंचवाअश्वमधिरो
 हन्ति तेनोसर्वाकामानवाप्रवामेति तत्तन्नादृत्यमन्वेचमधिरोहेदित्याहु
 रनूचीवैनावमधिरोहन्ति नौर्वैषास्वर्गयाणीयस्त्रैखइति तस्मादन्वेच
 मेवाधिरोहेच्छुबुकेनोपस्य शोछुकोहैव वृक्षमधिरोहति स उवयसा
 मन्नादत्तमइति तस्माच्छुबुकेनोपस्य शोछाहुन्यामधिरोहेदं देवस्येनो
 वयांस्यभिनिविशत एवं वृक्षं स उवयसा वीर्यवन्नमइति तस्माद्वा
 हुन्यामधिरोहेदस्ये पादोच्छिद्यान्नेदस्ये प्रतिष्ठाया उच्छिद्याइति ॥ ७ ॥

॥ सां॥

॥ ७ ॥

प्रेखं होताधिरोहंत्योदुंबरीमासंदीमुक्ताता वृषावेप्रेखोयोषासंदीतन्मि
 थुनं मिथुनमेवंतदुक्थमुखे करोति प्रजात्यै प्रजायते प्रजयापशुभिर्यए
 वं वेदां धानं वै प्रेखः श्रीरासं द्यं न चैव तं छियं चान्धधिरोहतो वृसीहेत्रिका
 समधिरोहन्ति स ब्रह्मकाः समुत्पद्यन्वाओषधि वनस्य तयः फले गृह्णन्ति
 तद्यदेतस्मिन्नहनि सर्वशः समधिरोहन्तीषमेव तर्जुमन्नाद्यमधिरोहंत्य
 जीन्नाद्यस्यावरुध्ये वषट्कृत्या वरोहेदित्याहुस्तत्तन्नादृत्यमकृतावेसापचि
 त्तिर्यमपश्यते करोति निगृह्य नक्षमवरोहेदित्याहुस्तत्तन्नादृत्यमकृतावे

सापचिर्तिर्यामध्यष्टायकरोति प्रतिख्याय नक्षमवरोहे देवावा अपचि
 ति र्यापच्यते करोति तस्मात्प्रतिख्यायेव नक्षमवरोहे त्साङ्वरोहे त्साज्वे
 देवरेत संप्रजायते तस्मात्साङ्वरोहे देवरोहे त्साङ्वरोहे त्साज्वे
 के द्वितीयो ध्यायः ॥ रामः ॐ म ॥ हिंकारेणेतदहः प्रतिपद्यते त्यादुर्ब्रह्मवे
 हिंकारो ब्रह्मेतदहर्ब्रह्मणेव तद्ब्रह्म प्रतिपद्यते य एवं वेद य देव हिंकारे
 ण प्रतिपद्यता ३३ यथा वै हिंकारो योषर्त्तन्मिथुनं मिथुनमेव तदुत्थमुत्वे सा ॥
 करोति प्रजापते प्रजायते प्रजया पशुभिर्निर्य एवं वेद य देव हिंकारेण प्रति

पद्यता ३३ यथा वा अत्रिरेवं ब्रह्मणो हिंकारो यदे किंचान्निया निति त
 त्सत्यस्यैवेन तृणस्यैव यैकामं कामयते हिंकारेण न्यैवेन तृणान्निय एवं
 वेद य देव हिंकारेण प्रतिपद्यता ३३ वाचो वा एषा व्यावृत्तिर्देव्यै च मानुष्यै
 चैव हिंकारः स यद्विकृत्य प्रतिपद्यते वाचमेव तद्यावर्त्तयति देवी च मा
 नुषी च ॥ १० ॥ तदाहः केतस्याङ्कः प्रतिपदिति मनश्च वाक्चेति ब्रह्मा त्स वै
 न्यस्मिन् कामाः श्रिताः सर्वानन्या कामा दुहे मनसि वै सर्वे कामाः श्रिता म
 नसा हि सर्वा कामा न्ध्यायति सर्वे हास्मिन् कामाः श्रयंते य एवं वेद वा

॥ २२ ॥

॥सां ब॥

49911

रं देकाक्षरद्व्यक्षरांततेतितातेतितैवेतकुमारः प्रथमवादीवाचं व्याहरं
त्येकाक्षरद्व्यक्षरांततेतितातेतितैव तत्तत्तवत्यावाचाप्रतिपद्येतैतदु-
क्तमृषिणा ब्रह्मसूते प्रथमं वाचो अग्रमित्येतध्येव प्रथमं वाचो अग्रं य-
त्स्मिरतनामध्ये दधाना इति वाचा हि नाम ध्यानिधीयंते यदेषां श्रेष्ठं
यद रिप्रमासीदित्येतध्येव श्रेष्ठमेतद रिप्रं प्रेणानिर्देशानिहितं गुहा विरि-
तीदिमुहगुहाध्यात्ममिमांसिवता आदउआवि रधिदेवतमित्येतत्तदुक्तं न व-
ति ॥ ११३ ॥ नदिदा स च उवनेषु ज्येष्ठमिति प्रतिपद्येतैतद्वाच उवनेषु

आरण्य

॥१२॥

ज्येष्ठं यतो जज्ञ उग्रस्त्वेष नृणा इत्यतो द्वेष जात उग्रस्त्वेष नृणाः सद्यो ज
 ज्ञानो निरिणातिशत्रु निति सद्यो द्वेष जातः पाप्मानमपाहता नुयं विश्वम
 इत्युमा इति भूतानि वै विश्व उमास्त एनमनुमदं तु दगा दुदगा इति वा
 वृधानः शवसा भूयो जा इत्येष वै वारुधानः शवसा भूयो जाः शत्रुदीसा
 यन्नियमं दधातीति सर्वं ह्येतस्माद्दीनाया व्यनच्च व्यनच्च सस्तीति यच्च प्रा
 णियच्चा प्राणकमित्येव तदाह संतेन वंत प्रचता मंदे धिति तव सर्वं वश इत्ये
 व तदाह त्वे कतुमपि वृजंति विश्व इति त्वयीमानि सर्वाणि भूतानि सर्वा

॥सां॥

॥१२॥

णिमतां सर्वं कृतवोपि वृजंतीत्येव तदाह द्विर्दृते त्रिर्भवत्युमा इति दोवे
 संतो मिथुनौ प्रजायेत प्रजाये प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेद स्वादो
 स्वादीयः स्वादुना सृजा समिति मिथुनं वे स्वादु प्रजा स्वादु मिथुने नैव त
 त्रजा संसृजत्यदः सुमधुमधुना भ्रियो धीरिति मिथुनं वै मधु प्रजामधु
 मिथुने नैव तत्र जामभ्रियुध्यति तदुक्तं ऋषिणा स्वायत्तं तन्वा मेरयेतेत्य
 स्यां शारीर्यामि मां छंदो मयीमित्येव तदाह ध्यात नूरेव तन्वा अस्त भेष
 जमित्यस्य शारीर्यादयं छंदो मयीत्येव तदाह तस्ये ग्रान्यथा वक्ष्यतां

॥आरण॥
॥१३॥

सागायत्रीयान्येकादशसात्रिष्टुब्धानि द्वादशसाजगत्संथयानि द्वादशसावि
रांद्वात्रिंशेषु त्रिषु छंदः सुप्रतिष्ठिता पुरुष इति त्र्यक्षरं स उ विराज्येता नैवा
व सर्वणि छंदं सियान्येता नि विराड्दुर्गं तु र्थान्येव मुहैवैवं विदुष एतदहं
सर्वे श्रद्धोभिः प्रतिपन्नं भवति ॥१२॥ तान देन विहरति पुरुषो वै न दं स्त
स्मात्पुरुषो वदं स्त सर्वः संनदती व न देव ओदती नामिती ॥३॥ आपो वा ओ
दत्यो या दिव्यास्ताही दं सर्वं मुदं त्यापो वा ओदत्यो या मुख्यास्ताही दं सर्वं
मन्नाद्यमुदंति न दं यो युवती नामिती ॥४॥ आपो वा वयो युवत्यो या अंतं

सां ॥
॥१३॥

रिख्यास्ताहिपोऽयंत इवापो वा वयो युवत्यो याः स्वेदते नाहिसरी स्यं
त इव पतिवो अघ्यानामिती ॥५॥ आपो वा अघ्याया अग्नेर्धूमाज्जायंते
आपो वा अघ्यायाः शिश्रास्त्रस्यंते धेनूनामिषु ध्यसीती ॥६॥ आपो वा
वधेनवस्ताही दं सर्वं धिन्वती धुध्यसीतियदाहं पतीयसीत्येव तदाहं त्रि
ष्टुभं चानुष्टुभं च विरहति वृषा वै त्रिष्टुब्धा षानुष्टुभं तन्मिथुनं तस्मा
दपि पुरुषा जायां विलोक्य तस्मिन् रमिवात्मानं मन्यते तास्त्रिः प्रथमया पंच
विंशतिर्नवंति पंचविंश आत्मा पंचविंशः प्रजापतिर्दशहस्या अंगुल

आरण्य

॥१४॥

योदशपाद्या द्वाऊरूहो बाहू आत्मेव पंचविंशस्तमिममात्मानं पंचविंशं
सेस्कुरुते धौ पंचविंशं वा एतदहः पंचविंश एतस्याद्रुस्तोमस्तत्समे
नसमं प्रतिपद्यते तस्मादेव पंचविंशतिर्भवति ॥१३॥ तदिति प्रतिप
द्यते तत्तदिति वा अन्नमन्नमेव तदग्निप्रतिपद्यते एतां वा वप्रजापतिः
प्रथमां वाचं व्याहरं देकाक्षरद्यक्षरांततेति तातेति तथैवैतकुमारः
प्रथमवादी वाचं व्याहृत्येकाक्षरद्यक्षरांततेति तातेति तथैव तत्तत्तव
त्यावाचा प्रतिपद्यते तदुक्तम्विणा बृहस्पतिप्रथमं वाचो अग्रमित्येत ॥१४॥ सां० ॥

ध्येव प्रथमं वाचो अग्रं यत्प्रेरतनामधेयं दधाना इति वाचा हि नाम
धेया निधीयते यद्देवांश्चैष्टयदरिप्रमासीदित्येतध्येव श्रेष्ठमेतदग्नि
प्रप्रेणा तद्देवां निहितं गुहा विरितीदमुहगुहाध्यात्ममिमादेवता अ
दुआ विरधि देवतमित्येतद्दुक्तं भवति ॥१४॥ तदिदं सन्नुवनेषु ज्ये
ष्ठमिति प्रतिपद्यते यद्देज्येष्ठं तन्महन्महद्द्रूपसमृद्धमेतस्याद्रोह
पतां सुते कीर्तिमघवन्महितेति महद्द्रूपसमृद्धमेतस्याद्रोह रूपं
यद्वावृधे वीर्यायेति वीर्यवद्द्रूपसमृद्धमेतस्याद्रोह रूपं नृणां मुत्वा

॥आर०॥

॥१५॥

तमंगीर्निस्सुधे रित्युत्थं वा एतदहं सुस्थ वद्रूपसमृद्धमेतस्याद्गोस्त
पंन्यूनाक्षरेप्रथमपदेविहरति न्यूने वैरेतः सिच्यते न्यूने प्राणान्यू
तेनाद्यप्रतिष्ठितमेतेषां कामानामवरुध्यो एतां कामानवरुध्येय
एवं वेदं दशाक्षरेन वतउ नयोरन्नाद्ययोरुपास्त्यैयञ्च पदयच्चापा
दकमित्यष्टादशाष्टादशाक्षराणि भवन्ति यानि दशानवप्राणां ओम्
वदशमः सामनः संस्क्रुतिरष्टावष्टाद्यन्ते श्रुते यद्यक्तामयते य ए
वं वेदः ॥१५॥ तानदेन विहरति प्राणो वै नदंस्तस्मात्प्राणो नदं सर्वः स

सा ॥

॥१५॥

नदती व नदं व ओदती नामिती ॥ उस्त्रिगक्षरे न वल्यनुष्णपादे रायु
वी उस्त्रिग्विगनुष्णतदस्मिन्नायुश्च वाचं च दधाति तास्त्रिः प्रथमया पं
चविंशतिर्भवति पंचविंश आत्मा पंचविंशः प्रजापतिर्दशहस्या अं गुल
योदशपाद्या द्वा ऊरुहो बाहू आत्मेव पंचविंशस्तमिममात्मानं पंचवि
ंशं संस्क्रुते यो पंचविंशं वा एतदहः पंचविंश एतस्याद्गोस्तोमस्तत्स
मेन समं प्रतिपद्यते तस्मादेव पंचविंशतिर्भवतीत्यध्यात्मं पंचवि
ंशो थाधिदेवतं चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक् प्राणस्त एताः पंचदेवता इमं वि

षाः पुरुषं पंचो हे वै ता देवता अग्रं विष्टः पुरुषः सोत्रा लोमन्य आनखे
 न्यः सर्वः सांग आप्य ते तस्मात्सर्वाणि भूतान्यापि पीलिकान्य आपान्ये
 कजायंते तदुक्तमृषिणा सहस्रधा पंचदशान्युस्थेति पंच हि दशतोत्र
 वेति यावद्द्यावा पृथिवी तावदिन्द्र इति यावती वेद्यावा पृथिवी तावाना
 त्मा सहस्रधामहिमानः सहस्रमिह संस्था न्येव तदनुमदतिमहयति या
 वद्ब्रह्म विहितं तावती वागिति यत्र हक्कच ब्रह्म तदग्नियत्र वा वाक्कहा
 ब्रह्मेत्येतत्तदुक्तं न वत्येषां वा एषां सूक्तानां न वचं प्रथमं न वचै प्राणाः ॥१६॥

प्राणानां कुर्येष्वृचं न वति षड्वा क्रतव क्रतुना मात्ये पंच च न वति
 पंच पदापङ्क्तिः पङ्क्तिर्वा अन्नमन्नाद्य स्याव रुध्येत चो न वति त्रयो वा इमे
 त्रिवृत्तो लोका एषामेव लोकानामग्नि ज्ञिष्येता अग्निसं पद्यंते ब्रह्मतीर्क्षे
 मृतं देव लोकं मे ष आत्मेव मुं हे वै वा विदेत ये वसं पदा मृतमेवात्मानम
 ग्निसं न वति सं न वति ॥८॥ १६॥ इति प्रथमारण्यके तृतीयोऽध्यायः ॥
 राम ॥ ॐ म अथ सूदरोहाः प्राणो वै सूदरोहाः प्राणेन पर्वणि सं दधा
 त्यथा तो ग्रीवास्ता आचक्षते यथा छंदसमुल्लिह इत्यथ सूदरोहाः प्रा

आरण०॥

॥१७॥

लोवेसूददोहाः प्राणेन पर्वणि संदधात्यथातः शिरस्त जायत्रीषु न व
त्यग्रं वै छंदसो गायत्र्यग्रमंगानां शिरस्तदर्कवतीषु न वत्यग्निर्वी अर्क
स्तान्न वंति न व कपालं वै शिरो दशमी शंसति त्वक्केशा इत्येव सान वत्य
थो स्तोमातिशंसनाया एव तोत्रिवृच्च स्तोमो न वंतो गायत्रं च छंद एत
यो वै स्तोम छंदसोऽप्रजातिमनु सर्वमिदं प्रजायते यद्विदं किंच प्रजा
त्ये प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेदं थसूददोहाः प्राणे वेसूददोहाः
प्राणेन पर्वणि संदधात्यथातो विज वंस्ता विराजो न वंति न स्मात्युरु ॥१७॥

* प्राणे वेसूददोहाः ३

पः पुरुषमाह विवा अस्मा सुशजं सिं ग्रीवा वै धारयसीति स्त न मानं
वाध द्वादुताः संवाक्कृतमाः सत्यो न्नत मां प्रत्यच्यंते न हि विराजन्त मुवीर्य
मथसूददोहाः प्राणेन पर्वणि संदधाति ॥१७॥ अथातो दक्षिणः
पक्षः सोयं लोकः सोयमग्निः सा वाक्कद्रुधं तरं सवसिष्ठस्त छंततानि
षड्वीर्यणि न वंति संपात एव कामानामभ्यास्ये प्रतिष्ठित्या अन्नाद्याय पं
क्ति रथसूददोहाः प्राणे वेसूददोहाः प्राणेन पर्वणि संदधात्यथातः
ततः पक्षः सो सो लोकः सो सा वादित्यं स्त न्नत सत्सहस्रं न र दजस्त छ

तं तानि षड्वीर्याणि भवन्ति संपात एव कामानामभ्यास्येति प्रतिष्ठित्या अ
 न्नाद्याय पक्षिस्तादृशानातिरिक्तौ भवतो वृषावेव हृद्यो पारथं तरमिति
 रिक्तं वै पुंसो न्यूनं स्त्रिये तस्माद् नानातिरिक्तौ भवन्तीति एकेन ह वै पत्रे
 ण सुपर्णस्योत्तरः पक्षो ज्यायास्तस्मादेकयर्ची उत्तरः पक्षो नूयान् नय
 त्यथ सूदहो हाः प्राणो वै सूदहो हाः प्राणेन पर्वाणि सं दधात्यथातः
 पुच्छं ता एकविंशतिर्द्विपदा नवैत्येकविंशतिर्हीमानि प्रत्यंचि सुपर्ण
 स्य पत्राणि नवैत्यथो एकविंशो वै स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठा पुच्छं वय ॥१८॥

सां द्वाविंशीं शंसति प्रतिष्ठु योरेव तद्रूपं क्रियते तस्मात्सर्वाणि वयांसि पु
 छेन प्रतितिष्ठन्ति पुच्छेनैव प्रतिष्ठा योत्यर्तति प्रतिष्ठा हि पुच्छं स एष ह भ्या
 दशिनी न्यां विराडभ्यामनया द्विविंश्या द्विपदयो रयं पुरुषः प्रतिष्ठित
 स्तस्य यत्सुपर्ण रूपं तदस्य कामानामभ्यास्यो अथ यत्पुरुष रूपं त
 दस्य श्रिये यशसे न्नाद्याया पचित्या अथ सूदहो हा अथ धाया थस
 दहो हा वृषावे सूदहो हा योषा धाया तदुभयतः सूदहो हा सा धाया
 परिशंसति तस्माद् यो रितः सितं सदेकता मेवाप्येति योषा मेवाभ्यत

आरल-॥
॥१९॥

आजानादियोषातः प्रजानां तस्मादेनामत्रांसति ॥२॥१८॥ गायत्रीत्
चाशीतिशंसत्ययं वे लोको गायत्री तृचाशीतिर्यदेवास्मिंश्चोके यशो
यन्म होयन्मिधुनं यदन्नाद्यया पचितिस्तदश्रुवेतदा प्रवानि। तदव
रुणधेतन्मे सदित्यथ स्रददोहाः प्राणो वे स्रददोहाः प्राणेनेमं लोकं सं
तनोति बार्हतीत्चाशीतिशंसत्यं तद्विश्च लोको वे बार्हतीत्चाशी
तिर्यदेवां तद्विश्च लोके यशो यन्म होयन्मिधुनं यदन्नाद्यया पचिति
स्तदश्रुवेतदा प्रवानि। तदवरुणधेतन्मे सदित्यथ स्रददोहाः प्राणो ॥१९॥

वे स्रददोहाः प्राणेनां तद्विश्च लोकं संतनोत्योऽस्मिंहीत्चाशीतिशंस
त्यसो वे लोको यो रोऽस्मिंहीत्चाशीतिर्यदेवा मुष्मि लोके यशो यन्म
होयन्मिधुनं यदन्नाद्यया पचितिर्यदेवां देवं तदश्रुवेतदा प्रवा
नि॥ तदवरुणधेतन्मे सदित्यथ स्रददोहाः प्राणो वे स्रददोहाः प्राणे
नामुं लोकं संतनोति संतनोति ॥३॥१९॥ इति प्रथमारण्यके चतुर्थो
ध्यायः ॥१॥ शम्। आम्। वशंशंसति वशे मइदं सर्वमसदिति ता एका
विंशतिर्नवंत्येकविंशतिर्हिता अंतरुदरे विकृतयोथो ए कविंशो वे

आरणा॥
॥२०॥

स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठोदरमन्नाद्यानां ताविच्छंदसो न वंति विशुद्धमि
ववाअंत स्यमणीयइवचस्त्ववीयइवचताः प्रणावच्छंदस्कारं यथो
पपादंशं सति यथोपपादमिव वाअंतस्यं द्रसीयइवचद्रापीयइवचा
धसूदहोहाः प्राणो वै सूदहोहाः प्राणेन पर्वाणि संस्थातितामत्रोत्तज
तिहादशकृत्यः शस्त्राहादशविधावाइमे प्राणाः सप्तशीर्षण्यादोस्त
न्योत्रयोवां चोत्रवे प्राणा आप्येते त्रसंस्क्रियंते तस्मादेनामत्रोत्तज
तींद्राग्नीयुवंसु न इत्येद्राग्ना ऊरु उर्वशीवे प्रतिष्ठेताः षट्पदान वंति ॥ २० ॥

प्रतिष्ठाया एव हि प्रतिष्ठो वै पुरुषं श्वतुष्पाराः पशवो यजमानमेव त
द्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति द्वितीया सप्तपदान वंति तां गा
यत्री चानुष्टुभं च करोति ब्रह्मवेगायत्री वागनुष्टुभं ह्रस्वलो वत हाचं सं
स्थाति त्रिष्टुभं मेततः शंसति वीर्यं वे त्रिष्टुभं वीर्येण वतस्य श्रूयं न रिगच्छति
तस्मात्पशवो वीर्यमनूपतिष्ठंते इर्यं तां च वाच्युस्थानं च ॥ ११ ॥ २० ॥ प्रवोमहे
मेदमानायां धस इत्येद्रे निष्केवल्ये निविदं दधाति प्रत्यक्षाद्येव तदात्मन्वीर्यं
धत्ते तास्त्रिष्टुभं गत्येन वंति तदादुरथकस्मात्त्रिष्टुभं गतीषु निविदं दधा

आरणा

॥२१॥

तीतिनहवाएतस्याङ्कं छंदो निविदं राधारन विद्याचेति तस्मात्रिष्टुप
जगतीषु निविदं रधाति तदेतदहस्वि निविकं विद्यादशो निविदावस्वित्य
निविन्नि विदेव निविदेव मेनात्रि निविकं विद्यादथस्केवनेन वायो न्यधा
यिचाकन्याजात एव प्रथमो मनस्वानिति तयो रस्येन समस्य यदसम
नीषा इत्येनाद्यस्यावरुध्यै अथावपनमेतैर्जंतरैर्लंटीणां दशतीनां त्रिष्टु
जगतीनां बृहती संपन्तानां यावती रावपते तावत्सू र्ध्वमायुषो वर्षाणि
जीवंत्येतेन देवावपनेनायुरायते प्रजामे पशवो ज्यन्ति तित्वेव सजनी
यमनुशंसति तार्क्ष्यं रासति स्वस्त्ययनं वै तार्क्ष्यं स्वस्ति ताये स्वस्त्यय ॥२१॥

नमेव तत्कुरुते एकपदांशं संत्येक छेदं सर्वमसान्तीत्यथो सर्वां छेदं स्मृति
माप्रवानीतींद्रि विश्वा अवी वृध न्निति पदानुषंगांस्तः सप्तानुषजति स
प्तैवे शीर्षाणां शीर्षन्नेव तत्प्राणां दधत्यष्टमी नानुषजति वागष्टमी
नेमेवाकं प्राणैरनुषक्ता सदिति तस्मादुसावाकं स मानायतनां प्राणे
सत्यननुषक्ता विराजः रां संत्यन्ते वै विराजो न्नाद्यस्यावरुध्यै वासिष्ठेन
परिदधाति वसिष्ठो सान्तीत्येषस्तोमो महुग्रायवाहूति महद्व्यारू
पसमृद्धया धुरीवात्यो न वाजयन्त धायीत्यंतो वै धूरंत एतदहरेत

आशु॥

॥२२॥

स्याद्गोरूपमिंद्रत्वायमर्कइंद्रवस्तुनामित्यर्कवत्त्वरूपसमृद्ध्यादिवी
वद्यामधिनःश्रोमतेधाइतित्रयेहकचब्रह्मण्यावागुद्यतेतद्वास्यकी
र्त्तिर्नवतिथेत्रेवविज्ञानेतयापरिद्धातितस्मादेवंविज्ञानेतयेवपरिद्ध्या
त्॥२॥२॥तसवितुर्दृलीमहेद्यानोदेवसवितरिति वैश्वदेवस्यप्रतिप
दनुचरैर्वैकाहिकोरूपसमृद्धौबहुवाएतस्मिन्नहनिक्किचकिचवा
रलंक्रियतेशांत्याएवशांतिवैप्रतिष्ठेकाहःशांत्यामेवतत्प्रतिष्ठाया
मंततःप्रतितिष्ठतिप्रतितिष्ठतियएवंवेदयेषांचैवंविज्ञानेतद्दोता

॥२२॥

शंसति तदेवस्यसवितुर्वार्यमहदितिसावित्रमंतोवैमहदंतएतदह
रेतस्याद्गोरूपंकतरापूर्वाकतरा परायोरितिद्यावापृथिवीयंसमा
नोदर्कसमानोदर्कवोएतदहरेतस्याद्गोरूपमनश्वोज्ञातोअनभी
शुरुदथइत्यानंवरथस्त्रिचक्रइतियदेतन्निवतंतोवैत्रिवदंत
एतदहरेतस्याद्गोरूपमस्यवामस्यपलितस्यहोतुरिति वैश्वदेवं
दुर्गुपंबदुर्गुपंबवोएतदहरेतस्याद्गोरूपंजोरीर्मिमायसलिलानित
क्षतीत्येतदंतमानो नद्राः क्रतवोयंतु विश्वतइति वैश्वदेवं निविज्ञान

॥ आरणा ॥ भेकाहिकं रूपसमृद्धं बहुवा एतस्मिन् न ह नि किंच किंच वारणं क्रियते शा
 ॥ २३ ॥ त्या एव शांतिर्वै प्रतिष्ठे काहः शांत्यामेव तत्प्रतिष्ठायां ततः प्रतितिष्ठति प्र
 तितिष्ठति य एवं वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्भोतां सति वै श्वानराय धिषणा
 मृता वृध इत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदं तो वै धिषणां त एतदहरेतस्याह्नोरू
 पं प्रयज्य वो मरुतो भ्राजदृष्टय इति मारुतं समानोदकं समानोदकं वा
 एतदहरेतस्याह्नोरूपं जातवेदसे सुनवाम सोममिति जातवेदस्यां पु
 रस्तात्सक्तस्य शांतिस्वस्थ्ययनं वै जातवेदस्याः स्वस्तिताये स्वस्थ ॥ २३ ॥

यनमेव तत्कुरुते इमं स्तोममर्हते जातवेदस इति जातवेदस्य समा
 तोदकं समानोदकं वा एतदहरेतस्याह्नोरूपमह्नोरूपं ॥ २३ ॥ इति
 प्रथमारण्यके पंचमोऽध्यायः ॥ प्रथमारण्यः समाप्तः ॥ रामः ओम् ॥ एष
 पंथा एतत्कर्म ते द्वे तत्सत्यं तस्मान्न प्रमाद्येत्तन्नातीयान्न ह्यत्याय
 मूर्वेयित्यायं स्तेपराबभूवुस्तदुक्तमृषिणा प्रजाहृतिस्त्रो अत्यायमी
 युर्न्य १ न्या अर्कमजितो विविश्रो बृहदतस्त्रो भुवनेष्वतः पवमानो
 हरित आ विवेशेति प्रजाहृतिस्त्रो अत्यायमीयुरिति यावेता इमाः प्र

जास्तिस्त्रोअत्यायमा यंस्तानीमानिवयांसि वंगावगधाश्चेरपादान्यन्या
अर्कमन्त्रितोविविश्रुतिताइमाः प्रजाअर्कमन्त्रितोनिविष्टाइममेवाग्नि
बृहद्भुवनेष्वंतरित्यदउएवबृहद्भुवनेष्वंतरसावादित्यप्रवमा
नोहरितआविवेशेतिवायुरेवपवमानोदिशोहरितआविष्टः ॥ १ ॥ २३ ॥
उत्थमुत्थमिति वै प्रजावदंति तदिदमेवोत्थमियमेव पृथिवीतोहीदं
सर्वमुन्निष्ठतियदिदं किंच तस्याग्निरर्कं न्नमशीतयोन्ननहीदंसर्वम
भ्रुते तं रिक्षमेवोत्थमंतरिक्षं वा अनुपतंत्यं तं रिक्षमनुधावयंति तस्य ॥ २४ ॥

वायुरर्कं न्नमशीतयोन्ननहीदंसर्वमभ्रुते सावेवद्योः स्वयं ममुतः प्रहा
नाहीदंसर्वमुन्निष्ठतियदिदं किंच तस्यासावादित्योर्कं न्नमशीतयो
न्ननहीदंसर्वमभ्रुतइत्यग्निदेवतमथाध्यात्मं पुरुष एवोत्थमयमे
वमहान्प्रजापतिरहमुत्थमस्मीति विद्यान्नस्य सुखमेवोत्थमयथा पृ
थिवी तथा तस्य वागर्कं न्नमशीतयोन्ननहीदंसर्वमभ्रुते नासिके एवो
त्थमयथा तं रिक्षं तथा तस्य प्राणोर्कं न्नमशीतयोन्ननहीदंसर्वमभ्रुते त
देतद्ब्रह्मस्य विष्टपं यदेतन्नासिकाये विनतमिव ललाटमेवोत्थमयथा

आरंभः०॥

॥ २५ ॥

द्योस्तथा तस्य च धुरको नमशीतयो न्नि न ही दे सर्वमभुते समानमशी
तयो ध्यात्संचाधि देव तंचान्मेवा न्नि न हीमानि सर्वाणि भूतानि सम
नेती अन्नेनेमं लोकं जयत्यन्नेना मुं तस्मात्समानमशीतयो ध्यात्संचा
धि देव तंचान्मेवा तदिदमन्नमन्नादमियमेव पृथिवी तो ही दे सर्वमु
न्निष्ठति यदिदं किंच यदु किंचेदं प्रेती ३३ तदसौ सर्वमन्नियदु किंचातः
प्रेती ३३ तदियं सर्वमन्नि सेयमित्याद्या च्यता ह वा आद्यो भवति न तस्ये
शेयन्नाद्याद्ये हेनन्नाद्यु ॥ २५ ॥ अथातोरेतसः स्थितिः प्रजापतेर ॥ २५ ॥

तो देवा देवानां रे तो वर्ष वर्षस्य रे तो ओषधय ओषधीनां रे तो न्नमन्नस्य
रे तो रे तो रे तो रे तो रे तो प्रजाः प्रजानां रे तो हृदयं हृदयस्य रे तो मनो मनसो रे
तो वाग्वाचो रे तो कर्म तदिदं कर्म कृतमयं पुरुषो ब्रह्मणो लोकः स इरा
मयो यद्दीर्गमयस्तस्माद्विरणमयो हिरण्यमयो हवो अमुष्मिं लोके संभव
ति हिरण्यमयः सर्वे न्यो न्ते न्यो देहो य एव वेद ॥ ३३ ॥ २५ ॥ ते प्रपदाभ्यां
मेव प्रापद्यतं ब्रह्मैरुषेयस्य पदाभ्यां प्रापद्यतं ब्रह्मैरुषेयस्य तस्मात्प्रपदं तस्मा
त्प्रपदे इत्याचक्षते शफाः खुरा इत्यन्येषां पशूनां तद्द्वैमुदसर्पतोऽरु

॥ आरणा ॥

॥ २६ ॥

अनवतां मुखात् गीहीत्य ब्रवीत्तदुदरमनवदुर्वमे कुर्वित्य ब्रवीत्तदुदरा न
वदुदरं ब्रूतेति शार्कं राक्ष्या उपासते इदं यं ब्रूतेत्या रुणयो ब्रूहो देवता उ
डा ऊर्ध्वं त्वेवोदसर्पतं छिरो श्रयतं छिरो श्रयतं त छिरो न वत्त छिरसः य
शिरस्त्वं ता एताः शीर्षं छिर्यः श्रितां श्रुः श्रोत्रं मनो वाक् प्राणः श्रयंते
स्मिच्छिर्यो य एवमेत छिरसः शिरस्त्वं वेदता अहिंसं ता ह मुखं मस्य ह
मुखं मस्मीति ता अब्रुवद्देतास्मा छरीरा दुक्रामा मंतद्यस्मिन् उक्रांत इदं
शरीरं पत्यति त दुस्थं भविष्यतीति वा गुदक्रामं देवदन्तरं न्यबन्तास्ते ॥ २६ ॥

चक्षुः उदक्रामं दं पश्यन् श्रमिबन्तास्ते वं श्रोत्रमुदक्रामं दं शृण्वन् श्रमिबन्ता
स्ते वं मन उदक्रामं नीलितं द्वा श्रमिबन्तास्ते वं १० शोध
वं प्राण उदक्रामं तत्प्राण उक्रांतं पद्यतं तदशीयता शरीरं तं छरीरम
न वत्त छरीरस्य शरीरं लं शीर्यते ह वा अस्य द्विषन्प्राणात्तद्यः पशस्य दि
षन्प्राणात्तद्यो न वतिय एव वेदता अहिंसं ते वा ह मुखं मस्य ह मु
खं मस्मीति ता अब्रुवद्देतास्मा छरीरं प्रविशामंतद्यस्मिन् प्रप
न्त इदं शरीरं मुत्थास्यति त दुस्थं भविष्यतीति वाक् प्राविश दशय देव
चक्षुः प्राविश दशय देव श्रोत्रं प्राविश दशय देव मनः प्राविश दशय
देव प्राणः प्राविश तत्प्राणो प्रपन्न उदतिष्ठन्त दुस्थं न वत्त देत दुस्थं ३
म

अमरण॥

॥२७॥

प्राण एव प्राण उस्थ मित्येव विद्या तदेवा अब्रुवं त्वमुस्थ मसित्वमिदं सर्व
मसित्ववयं स्मस्त्वमस्माकमसीति तदप्येतदपिलो क्तं त्वमस्माकं
तवस्मसीति ॥४॥ २६॥ तदेवाः प्राणयंतं संप्रणीतः प्रातायतं प्रातायी
ती तस्मात्तरत्र वत्समागदिती तस्मायमत्र वदहरेव प्राणो रात्रि र
पानो वाग्निश्चक्षुरसावादित्यश्चंद्रमामनो दिशः श्रोत्रं स एष प्रहि
तां संयोगो ध्यात्वा त्वमिमा देवता अदुःखा विरधि देवतमित्येतत्तदुक्तं
अवैत्येतदस्मै वेतद्विद्वाना हिरण्यदन्ते दौ न तस्ये शोयं मयं न दद्यु ॥२७॥

रिति प्रहिता वा अहमध्यात्वं संयोगं निविष्टं वेदेन इतदनीशानानि हवीं
अस्मे नूतानि बलिं हरंतिय एवं वेदेन तत्सत्यं सदिनि प्राणं स्तीत्यन्ते यमि
तत्सत्यावा दित्यस्तदैत्रिद्वित्रिद्विदिवै चक्षुः शुक्लं कृष्णं कनीनिके तिस
यदिह वा अपि मृषा वदति सत्यं हेवा स्यादितं नवतिय एवं मे तत्सत्य
स्य सत्यत्वं वेद ॥५॥ २७॥ तस्य वा क्तं तिर्नामानि दामानि तदस्ये देवा वा
तेत्यानामभिर्हीमभिः सर्वं सितं सर्वं हीदेनामनीं सर्वं वाचा निवदति
वदंति हवा एनं तं तिसंबद्धीय एवं वेदेन स्यात्सि ग्लोमानि त्वगा यत्री

आरणा॥
॥ २८ ॥

त्रिष्टुप्मांसमनुष्टुप्स्नावात्यस्त्रिजगतीपंक्तिर्मजाप्राणोबहतीसंछं
होमिश्चंनोयच्छंनोमिश्चंनोस्तस्माच्छंदासीत्याचक्षतेछादयतिहवा
एनंछंदांसिपापाकर्मणोयस्याकस्याचिदिशिकामयतेयएवमेत
च्छंदसांछंदस्ववेदतदुक्तमृचिणापश्यंगोपामित्येषवेगोपीएषही
दंसर्वंगोपार्थस्यनिपद्यमानमिति नष्टेषकदाचनसंविशत्याचप
राचपथिनिश्वरंतमिह्याचष्टेषपराचपथिनिश्वरतिससध्रीचीः
सविष्टचीर्वसानइतिसध्रीचीश्वष्टेषविष्टूचीश्ववस्तेइमाएवदिशः॥ २८ ॥

आवरीवर्त्तिभुवनेषंतर्लियेषद्यंतर्भुवनेषावरीवर्त्यथोआवृतासोव
तासोनकर्तृन्निरितिसर्वेहीदंप्राणेनावृतेसोयमाकाशःप्राणेनबृहत्या
विष्टुस्तद्यथायमाकाशःप्राणेनबृहत्याविष्टुएवंसर्वाणिभूतान्या
पिपीलिकान्यःप्राणेनबृहत्याविष्टुज्जानीत्येवविद्यात॥ ६०२८ ॥ अथा
तोविभूतयोस्यपुरुषस्यतेस्यवाचासृष्टोऽपथिवीचाग्निश्चास्यामोषध
योजायंतेऽग्निरेनास्वदयतीदमाहरंतदमाहरंतेत्येवमेतौवाचंपितरपुत्रि
चरतःपथिवीचाग्निश्चावदनुपथिवीयावदन्वग्निस्तावानस्यलोको

आरण्य

॥२७॥

नवतिनास्यतावद्धोकोजीर्यतेयावदेतयोर्नजीर्यतेऽथिआश्वानेश्वय
एवमेतांवाचोविज्ञतिवेदप्राणोऽनसृष्टावेतरिक्षेचवायुश्चातिरिक्षेवाअ
नुचरंत्यतरिक्षमनुशृण्वेतिवायुरस्मैपुण्यगंधमाबहल्येवमेतोप्राण
पितरंपरिचरतोर्नरिक्षेचवायुश्चयावदन्वेतरिक्षेयावदनुवायुस्तावा
नस्यलोकोनवतिनास्यतावद्धोकोजीर्यतेयावदेतयोर्नजीर्यतेतरिक्ष
स्यचवायोश्चयएवमेतांप्राणस्यविज्ञतिवेदचक्षुषासृष्टोश्वादित्य
श्चक्षोर्हास्मैदृष्टिमन्नाद्येसंप्रयच्छत्यादित्यस्यज्ञातिःप्रकाशंकरेत्येव ॥२७॥

मेतोचक्षुःपितरंपरिचरतोश्वादित्यश्चयावदनुद्योर्वावदन्वादित्य
स्तावानस्यलोकोनवतिनास्यतावद्धोकोजीर्यतेयावदेतयोर्नजीर्यतेदि
वश्वादित्यस्यचयएवमेतांचक्षुषोविज्ञतिवेदश्रोत्रेणसृष्टादिशश्चंद्र
माश्चदिग्भोहेनमायंतीर्दिग्भ्योविस्फुरोतिचंद्रमाअस्मैपूर्वपक्षाप
रपक्षान्विचिनोतिपुण्यायकर्मणोएवमेतेश्रोत्रेपितरंपरिचरंतिदिशश्च
चंद्रमाश्चयावदनुदिशोयावदनुचंद्रमास्तावानस्यलोकोनवतिनास्यता
वद्धोकोजीर्यतेयावदेतेषान्नजीर्यतेदिशांचचंद्रमसश्चयएवमेतांश्रो

आरण्य

॥ ३० ॥

अस्य विभूतिं वेदं मनसा स्पृष्ट्वा आपश्च वरुणश्चापो हस्मिंश्च क्षीं सं नमं
ते पुण्याय कर्मणे वरुणोऽस्य प्रज्ञाधर्मेण दधार्धं वमेते मनः पितरं परिच
रं यापश्च वरुणश्च यावदन्वापो यावदनुवरुणास्तावानस्य लोको न व
ति नास्य तावज्जोको जीर्यते यावदेतेषां न जीर्यते पांच वरुणस्य च य ए
व मेतां मनसो विभूतिं वेदं ॥ ३० ॥ आपाः इत्याप इति तदिदमाप एवे
दं वै मूलमदस्तूलमयं पितेते पुत्रा यत्र ह कच पुत्रस्य तस्य तु यत्र वापि
तुस्तदा पुत्रस्येतत्तदुक्तं न वयेत इस्मवेत द्विद्वानाहमहिदा स एत

॥ ३० ॥

रेयं आहं मां देवेभ्यो वेदं ओम देवान् वेदेतः प्रदानाद्येतद्वतः संभृता इति स
एष गिरिश्चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक् प्राणं स्तेब्रश्च गिरिरित्याचक्षते गिरिति ह
वे द्विषंते पापानं ज्ञातव्यं परास्य द्विषन्त्याप्नां ज्ञातव्यो भवति य एवं वेद
स एषो सुः स एष प्राणः स एष भूतिश्चाभूतिश्च ते भूतिरिति देवा उपोसांच
क्रिरेते बभूवुस्तस्माद्वाप्येतहि सुप्तो न भूतिरित्येवं प्रश्नसित्यभूतिरित्य
सुरास्ते ह परा बभूवुर्न वत्यात्मना परास्य द्विषन्त्याप्नां ज्ञातव्यो भवति य ए
वं वेद स एष मृत्युश्चैवा मृतं च तदुक्तं मृषिणा पादुः प्राडेति स्तधया गृहीत

इत्यपानेन द्ययंयतः प्राणो न पराह नर्वत्य मर्त्यो मर्त्येनास यो निरित्येतेन
 हीदं सर्वे स यो निमर्त्य निहीमानि शरीराणि अमृतेषा देवता ता श श्वं
 ता विष्णुर्वीता वियंता न्यन्यति कुर्न निचि कुरन्यमिति निचि त्वंति हेवे
 मानि शरीराणि अमृतेषा देवता मतो ह वा अमुष्मि लोके संनर्वत्यमृ
 तः सर्वे यो नृते न्यो ददृशेय एवं वेदय एवं वेद ॥ ३० ॥ इति द्वितीयार
 ण्यके प्रथमोऽध्यायः ॥ राम उवाच ॥ एष इमं लोकं न न्या र्वं युं रुष रूपेण य
 एष तपति प्राणो वावत द न्या र्वत्प्राणो ह्येष य एष तपति तं नृते वर्षी एय

संतं

न्या र्वं नृत्तस्मा छुतं वर्षीणि पुरुषा युषो न वेति तं य छुतं वर्षी एय न्या र्वं नृत्तस्मा
 छुतं र्वि नृत्तस्मा छुतं र्वि नृत्तस्मा चक्षते एतमेव संतं स इदं सर्वं मध्यतो द
 धेय दिदं किंच स य दिदं सर्वं मध्यतो द धेय दिदं किंच तस्मा न्माध्यमा स्तस्मा
 न्माध्यमा इत्या चक्षते एतमेव प्राणो वै गत्सो पानो मदः स यत्प्राणो गत्सो
 पानो मदः स्तस्मा कृत्समदः स्तस्मा कृत्समद इत्या चक्षते एतमेव संतं तं स्य
 देवि श्वं मित्रमासीद्य दिदं किंच न द्य दस्येदं वि श्वं मित्रमासीद्य दिदं किंच
 तस्मा दि श्वामित्रं तस्मा दि श्वामित्र इत्या चक्षते एतमेव संतं तं देवा अ ब्रु

चैन्नयंवेनः सर्वेषां वाम इति ते यद्देवा अब्रुवन् नयंवेनः सर्वेषां वाम इति तस्मा
 द्दामदेवस्तस्माद्दामदेव इत्या चक्षते एतमेव संतं इदं सर्वं पाप्मनो त्रायत य ॥ ३१ ॥
 दिदं किंच स यदिदं सर्वं पाप्मनो त्रायत यदिदं किंच तस्माद्द्रव्यस्तस्माद्द्रव्य
 इत्या चक्षते एतमेव संतं ॥ ३१ ॥ एष उ एव बिभ्रद्वाजः प्रजावे वाजस्ता
 एष बिभ्रति तस्माद्द्रव्य इत्या चक्षते एतमेव संतं तद्देवा अब्रुवन् नयं
 वेनः सर्वेषां वसिष्ठ इति ते यद्देवा अब्रुवन् नयंवेनः सर्वेषां वसिष्ठ इति तस्मा
 द्दसिष्ठस्तस्माद्दसिष्ठ इत्या चक्षते एतमेव संतं स इदं सर्वं मजि प्रागाद्यदि ॥ ३२ ॥
 * तस्माद्द्रव्यवाजः

दिदं किंच स यदिदं सर्वं मजि प्रागाद्यदिदं किंच तस्मात्प्रगाथास्तस्मात्प्रगाथा
 इत्या चक्षते एतमेव संतं स इदं सर्वं मन्यपवयत यदिदं किंच स यदिदं
 सर्वं मन्यपवयत यदिदं किंच तस्मात्प्रमान्यस्तस्मात्प्रमान्य इत्या
 चक्षते एतमेव संतं सो ब्रवीद् ह मीदं सर्वं मसानियच्चक्षुद्रयच्चमहदि
 तितेशुद्रम् काश्चाजवन्महासूक्ताश्च तस्मात्सुद्रसूक्तास्तस्मात्
 सुद्रसूक्ता इत्या चक्षते एतमेव संतं सूक्तं यतावोचते तितत्सूक्तमने
 वीतस्मात्सूक्तं तस्मात्सूक्तमित्या चक्षते एतमेव संतं मेघवाक्त्रगेष

आर्या०॥
॥३३॥

द्येभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो च तस्य देभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो च तस्मादकृत
 तस्मादित्या चक्षते एतमेव संतमेषवा अर्धं च एषद्येभ्यः सर्वेभ्यो
 भूतेभ्यो च तस्य देभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो च तस्मादर्धं च तस्मादर्धं च द्रव्या चक्षते
 एतमेव संतमेषवे पदमेषहीमतिं सर्वाणि भूतानि पादितस्य दिमाति स
 र्वाणि भूतानि पादितस्मात्सदं तस्मात्सदमित्या चक्षते एतमेव संतमेषवा
 अक्षरमेषद्येभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यः क्षरति न चेन मति क्षरति स्य देभ्यः सर्वे
 भ्यो भूतेभ्यः क्षरति न चेन मति क्षरति तस्मादक्षरं तस्मादक्षरमित्या चक्षते ॥३३॥

एतमेव संतमेव तावा एताः सर्वा क्रचः सर्वे वेदाः सर्वे घोषा एकेव व्यावृत्तिः प्रा
 ण एव प्राणी क्रच इत्येव विद्या तस्मात्सहस्रं विध्वामि त्रं द्योतदहः शंसिष्य
 तमिद्रुपनिषससादसहान्नमित्यनिव्याहृत्य बहती सहस्रं शंसेतेने
 द्रस्यप्रियं धामो पेयाय तमिद्रुवाच क्रषे प्रियं वै मे धामो पागाः सवा क्रषे
 द्वितीयं शंसेति सहान्नमित्यनिव्याहृत्य बहती सहस्रं शंसेतेने द्रस्य
 प्रियं धामो पेयाय तमिद्रुवाच क्रषे प्रियं वै मे धामो पागाः सवा क्रषे
 तीयं शंसेति सहान्नमित्यनिव्याहृत्य बहती सहस्रं शंसेतेने द्रस्य

आर ए०॥
॥३४॥

प्रियं धामो पेयाय न मिदुवाच कचे प्रियं वे मे धामो योगी वरं ते ददामीति
सहोवाच त्वामेव जानीयामिति तं मिदुवाच प्राणिवा अहमस्मृषे प्राणी
स्त्वप्राणः सर्वाणि नूतानि प्राणो ह्येष य एष तपति स एतेन रूपेण सर्व
दिशो विष्टो स्मि तस्य मे नो मित्रं दक्षिणं तद्देवामित्रं मे षतपन्ने वास्मीति
होवाच ॥३१॥ ३३॥ तद्वा इदं बृहती सहस्रं संपन्नं तस्य यानि व्यंजना
नि तत्परीर्यो घोषः स आत्मा य उच्चारणः स प्राणी एतद्दस्मै वे तद्दिक्षी नं सि
ष्टो वसिष्ठो बन्वन्त एतन्नाम धेयं जेन्न एतद्देवेन्द्रो विश्वामित्राय प्रोवा ॥३४॥

चैतद्देवेन्द्रो भरद्वाजाय प्रोवाच तस्मात्स तेन बंधुना यज्ञेषु हूयते तद्वा
इदं बृहती सहस्रं संपन्नं तस्य वा एतस्य बृहती सहस्रस्य संपन्नस्य षड्विंश
तमक्षराणां सहस्राणि भवन्ति तावन्ति शतं सैव त्तरस्यैकां सहस्राणि न
वन्ति व्यंजने रेवरात्रीराप्नुवन्ति स्वैरहानि तद्वा इदं बृहती सहस्रं संपन्नं
तस्य वा एतस्य बृहती सहस्रस्य संपन्नस्य परस्तात्प्रजामयो देवतामयो
ब्रह्ममयो मृतमयः संच्रयं देवता अय्येति य एवं वेद तद्यो हं सो सो यो सो
सो हंत दुक्तं ऋषिणा सूर्य आत्मा जगतस्तस्युषश्चैत्यं तद्देवो पेक्षे तो पे

आरण्य॥
॥ ३५ ॥

क्षेत्रं ॥ ४ ॥ १२ ॥ ३४ ॥ इति द्वितीयारण्यके द्वितीयोऽध्यायः ॥ राम उं मयो ह
वा आत्मानं पंचविधमुक्थं वेदयस्मादिदं सर्वमुन्निष्ठतिसं प्रतिवि
त्थि वी वायुराकाश आपो ज्योतीर्षीत्येष वा आत्मोऽर्थ पंचविधमेत
स्माद्दीदं सर्वमुन्निष्ठं तमेवाप्यस्य यने ह वै समानानां भवति य एवं
वेदतस्मिन्यो न चानादं च वेदां हास्मिन्नेनादो जायते न वत्सस्यान्तमा
पश्च एधि वी चान्तमेतन्मया निहन्ता नि भवति ज्योतिश्च वायुश्चान्ता
हमेताभ्यां दीदं सर्वमन्मत्यावपनमाकाश आकाशे हीदं सर्वं समो ॥ ३५ ॥

युतं आवपने ह वै समानानां भवति य एवं वेदतस्मिन्यो न चानादं च वे
दां हास्मिन्नेनादो जायते न वत्सस्यान्तमापश्च धिवनस्पतयो न प्राणश्च
तोन्तादं मोषधि वनस्पती हि प्राणश्च तोदं तितेषां य उन्नय तोदं ता पुरुष
स्यानुविधां विहितं तन्नादा अन्नमितरेषां शवसस्मात्तदुत्तरं न शून
धीवचरं त्यधीवश्यं नेनादो भवत्यधीवहसमानां जायते य एवं वेद ॥
१ ॥ १३ ॥ ३५ ॥ तस्य य आत्मानमाविस्तरं वेदी श्रुते हा विर्भूय जोषधि व
नस्पतयो यच्च किंच प्राणश्च त्स आत्मानमाविस्तरं वेदी षे धिवनस्प

आरण्य०

॥३६॥

निषुहिरसोदश्यते चित्रं प्राणं नृत्सु प्राणं नृत्सु त्वेवाविस्तरमात्मा
तेषुहिरसोपिदश्यते न चित्रमितरेषु पुरुषे त्वेवाविस्तरमात्मा सहिप्र
ज्ञाननसंपन्नतमो विज्ञातं वदति विज्ञातं पश्यति वेदश्च स्तनं वेदलो
कालोको भर्त्येनामृतमीप्स्येवं संपन्नो धेतरेषां पशूनामशनापिपा
स एवाग्नि विज्ञातं न विज्ञातं वदति न विज्ञातं पश्यति न विदुश्च स्तनं न
लोकालोको न एतावन्तो न वेति यथा प्रज्ञं हि संजवा ॥३२॥ १५॥ ३६॥ स ए
ष पुरुषः समुद्रः सर्वलोकमति यद्द किंचा श्रुतेत्येनं मन्यते यद्यंतरि ॥३६॥

मा २

क्षलोकमश्रुतेत्येनं मन्यते यद्यमुं लोकमश्रुवीतात्येवेनं मन्यते स ए
ष पुरुषः पंचविधस्तस्य दृष्टं तज्योतिर्धा निखानि स आकाशो ध्य
ध्वो हितं श्रेष्ठा रेतस्ता आपो यच्छरीरं सा पृथिवीयः प्राणः स वा
युः स एष वायुः पंचविधः प्राणा पानो व्यान उदानः समानं स्ना एतादे
वताः प्राणा पानयोरेव निविष्टाश्चक्षुः श्रोत्रं मनो वागिति प्राणस्य
द्यन्व पायमेता अपि यति स एष वाचश्चित्तस्योत्तरोत्तरिक्रमो यद्य
ज्ञः स एष यज्ञः पंचविधो ज्ञिहोत्रं दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि

आरण्य॥

॥३७॥

पशुः सोमः स एष यज्ञानां संपन्नतमो यत्सोम एतस्मिन्नेताः पंचविधा अधि
गम्यंते यत्प्राक् सवनेभ्यः सैकाविधा त्रीणि सवनानि यद्दूर्ध्वं सा पंचमी ॥
३७१५॥ ३७॥ यो ह वै यज्ञे यज्ञं वेदाहं न्यहर्दे वेषु देवमध्याह्नं संप्रति विदे
षवे यज्ञे यज्ञो हं न्यहर्दे वेषु देवो ध्याह्नो यदेतन्महदुत्थं तदेतत्संच विधं त्रि
वत्संच दशं सप्तदशमेकविंशं पंचविंशमिति स्तोमं तां गायत्रे रथं तं वृह
द्रुद्रं राजनमिति सामं तां गायत्र्युक्षिगच्छतीति त्रिष्टुप्पदेति छंदस्तं शिरो द
क्षिणः पक्ष उत्तरः पक्षः पुं कुमातेत्याख्याने पंचकृत्वः प्रस्तोति पंचकृ

॥३७॥

त्वउक्ताय पंचकृत्वः प्रतिहरति पंचकृत्व उपद्रवति पंचकृत्वो निधनमुप
येति तत्सोमसहस्रं नवत्येवं ह्येताः पंचविधा अनुशस्यंते यत्प्राक् चारी
तिभ्यः सैकाविधा तिस्रस्तु चारी तयो यद्दूर्ध्वं सा पंचमी तदेतत्सहस्रं तत्स
र्वं तानि दशदशेति वे सर्वमेतावती हि संख्या दशदशतस्तु छंदं दशराता
नितत्सहस्रं तत्सर्वं तानि त्रीणि छंदं सिस्रं वेति त्रिधा विहितं वा इदं मनमत्र
नं पानेखादं स्तदेतेराप्नोति ॥ ४॥ १६॥ ३८॥ तद्वा इदं वृहती सहस्रं संपन्नं
तदेतदेकं नाना छंदसां सहस्रं प्रतिजानते किमन्यत्सदन्यद्व्यामेति त्रि

तु

आरण्य०

॥३८॥

पुष्प हस्त्रमेकं जगती सहस्रमेकं तु पुष्प हस्त्रमेकं तदुक्तमपि लो नु
पुष्पमनुचर्यमाणं मिदं निचिकुः कवयामनी वेति वाचिवे तदेदं प्राणं
न्यवायं नित्यं तत्तदुक्तं भवति सद्देश्वरो यशस्वी कल्याणकीर्तिर्न वितो
रीश्वरो हनुपुरा युषः प्रेतोरिति हस्माह कृत्स्नो ह्येष आत्मा युद्वाग्निहि
प्राणेन मनसं सस्यमानो वाचानां भवति ब्रह्मती मजि संपादयेदेष वेकस्म
आत्मा युद्वाग्निहि सौ यमात्मा सर्वतः शरीरेः परिवर्तस्तद्यथा यमात्मा सर्व
तः शरीरेः परिवर्त एवमेव ब्रह्मती सर्वतश्छंदोभिः परिवर्ता मध्यं ह्येषाम् ॥३८॥

गाना मात्मा मध्यं छंदसां ब्रह्मती सद्देश्वरो यशस्वी कल्याणकीर्तिर्न वितो
रीश्वरो हनुपुरा युषः प्रेतोरिति हस्माह कृत्स्नो ह्येष आत्मा युद्वाग्निहि
ब्रह्मती मेवाभि संपादयेत् ॥५॥ १०॥ ३०॥ तदा इदं ब्रह्मती सहस्रं संपन्नं
तस्य वा एतस्य ब्रह्मती सहस्रस्य संपन्नस्यैकादशानुपुंभां शतानि भवे
ति पंचविंशतिश्चानुपुंभान् आत्मा त्रैलोक्यसाकनीयस्तदुक्तमपि लो वाचम
ष्टापदी महमित्यष्टाद्विचतुरक्षराणि भवन्ति नवस्रक्षि मिति ब्रह्मती सं
पद्यमाना नवस्रक्ष्य तस्य शमिति सत्यं वेवागृचास्पृष्टं श्रित्य रितन्यं मम

आरणा॥

॥३९॥

इति तद्यदेवेतद्दहती सहस्रमनुष्टुभं पतन्भवति तस्मान्न देहात्माणां हि
हल्ये वाचमनुष्टुभं तन्वं संनिमिमीते सवा एष वाचः परमो विकारो यदे
तन्महदुद्धं तदेतत्तच्च विधं मितममितं स्वरः सत्यान्ते इत्युगाथा
कुं व्यातमिति यजुर्निगदो वृथा वाक्कदमितं सामीधो यः कश्चैस्त्रीः स
स्वरओमिति सत्यनेत्यन्तं तदेतत्तुष्यं फलं वाचो यत्सत्यं सद्देश्वरे
यशस्वी कल्याण कीर्त्तिर्न वितोः पुष्यदि फले वाचः सत्यं वदत्यथैत
न्मूलं वाचो यदन्तं तद्यथा वृक्षजविर्मूलं शुष्यति स उद्धर्तते एवमे

3

मे४

॥३९॥

वान्तं यदेना विर्मूलमात्मानं करोति स शुष्यति स उद्धर्तते तस्मादन्त
तेन यदेदं येतत्वेनेन पराग्वेतद्विक्तमक्षरं यदेतदोमिति तद्यत्किंचो
मित्याह त्रैवास्मि तद्विद्यते स यत्सर्वमो कुयीद्विद्यादात्मानं सकामे
न्योनालं स्यादथैतत्पूर्णमभ्यासं यनेति स यत्सर्वनेति ब्रूयात्पापिका
स्य कीर्त्तिर्जायेत तेनेतत्रैव हन्यात्तस्मात्काल एव दद्यात्कालेन दद्यात्
तस्यान्ते मिथुनी करोति तयोर्मिथुना प्रजायते नृयान् भवति
यो वेतां वाचं वेदयस्या एष विकारः स संप्रति विद्वकारो वे सवा वा

आरणा०॥
॥४०॥

केषास्यशोभनिर्व्यज्यमानांबद्धीनानारूपाभवन्ति तस्यैयदुपा
शुसप्राणोथयदुच्चैस्तच्छरीरं तस्मान्नत्रिरइवतिरइवद्यशरीर
मशरीरोहिप्राणोथयदुच्चैस्तच्छरीरं तस्मान्नदाविशविहिशरीरं ॥४॥
॥६॥४०॥ तदाइदं दृढतीसहस्रं संपन्नं तद्यथाः सइंद्रः सन्नतानाम
धिपतिः सयएवं तमिंद्रं भूतानामधिपतिवेदं विस्मसाहेवास्माध्वो
कीप्तेतीतिहस्माहं महिदास एतैरयः प्रेत्यं द्रो नृत्वेषु लोकेषु राज
ति तदाहुर्यदनेन रूपेणां मुं लोकमभिसंभवतीति अथ केन रूपेण ॥४०॥

मे५

मं लोकमाभवतीति तद्यदेतत्त्रियां लोहितं नृवं ल्यजेस्तद्रूपं तस्मान्न
स्मान्नबीभक्षेतीथयदेतत्पुरुषे रेतो नृवं त्यादित्यस्य तद्रूपं तस्मा
त्तस्मान्नबीभक्षेत्तं सोयमात्मेममात्मानं ममुष्मा आत्मने संप्रयच्छ
त्यसावात्मा मुमात्मानं मिमस्मा आत्मने संप्रयच्छति तावन्नो न्यम
भिसंभवते निनाह रूपेणां मुं लोकमभिसंभवत्यमुं नो रूपेणां मं लोक
माभवति ॥७॥१०॥४१॥ तत्रैते श्लोकाः ॥ यदक्षरं पंचविधं समं तियु
जोयुक्ता अभियत्संवहंति सत्यस्य सत्यमनुयत्र युज्यते तत्र देवाः

मे५

आरण०॥

॥४१॥

सर्व एकं न वंति यदक्षरादक्षरमेतियुक्तं युजो युक्ता अनियत्सं वंति ॥
सत्यस्य सत्यमनु यत्र युज्यते तत्र देवाः सर्व एकं न वंति यदक्षरादक्षरमेतियुक्तं युजो युक्ता अनियत्सं वंति ॥
मिति यच्च नेति यच्च स्याः कुरं यदुचो ल्बणि छु त द्वियुया कवयो अ
न्व विदन्ता मायना समत्प्य छु ते धि यस्मिन्ना मा समत्प्य छु ते धित
त्र देवाः सर्व युजो न वंति तेन पोपानमपहय ब्रह्मणा स्वर्ग लोक मये
ति विधाने नै न वा चास्त्रिय ब्रु वं नैन मस्त्री पुमा न्बु वं पुमा सं न ब्रु व
नैनै वदन्व दतिक श्वेना जः इति ब्रह्म तत्रागत महमिति त द्वाइ द्द

॥४१॥

हती सहस्रं संपन्नं तस्य वा एतस्य बृहती सहस्रस्य संपन्नस्य षड्विंशत
मक्षराणां सहस्राणि न वंति तावति पुरुषायुषोऽङ्गं सहस्राणि न वंति जी
वाक्षरेणैव जीवाहरा मोति जीवाङ्गा जीवाक्षरमित्यनकाममारोधदेव
रथस्तस्य वागुद्दिः श्रोत्रे पक्षसी चक्षुषी युक्ते मनः संग्रहीता तदयं प्रा
णो धितिष्ठति तदुक्तं म विष्णो ते न यातं मनसो जवीयसा निमिषश्चिज्ज
वीयसेति जवीयसेति ॥८४२०॥४२॥ इति द्वितीया रण्यके तृतीयोऽध्यायः
॥ राम उ० ॥ आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीन्नान्यत्किंच न मिषत्से

आरण०॥

॥४२॥

ईक्षतलोकानुसृजाइति स इमां लोकानुसृजतीं नो मरीचिर्मरमापो दे०
मरीचरेण दिव्योः प्रतिष्ठांतरिक्षं मरीचयः पृथिवीमरोया अधस्तात्ता
आपः स ईक्षते मेनु लोकालोकपालानुसृजाइति सोऽद्य एव पुरुषं समुद्रं
त्यामूर्तयन्तमस्य तपस्यं जिततस्य मुखं निरजिद्यतं यथा इदं मुखं वा
ग्वाचाग्निर्नासिके निरजिद्येतां नासिकाभ्यां प्राणाः प्राणा वायु रक्षणी नि
रजिद्येतां महीभ्यां चक्षुश्चक्षुष आदित्यः कर्णौ निरजिद्येतां कर्णभ्यां
श्रोत्रं श्रोत्रादि रश्स्वहिरजिद्यतं त्वचो लोमानिलोमस्य ओषधिवनस्य ॥४२॥

तयो हृदयं निरजिद्यं तद् हृदयात्मनो मनसश्चंद्रमांता जि निर्जिद्येताभ्या
अपानापा नान्मृत्युः जिभं निरजिद्यं तं जिह्वादेतोरेतस्य आपः ॥१४२॥ ४३॥
ता एतां दिवताः सृष्टी अस्मिन्महत्तरेण वे प्रापते स्तमशनापिपासाभ्या
मन्ववाजीना एनमब्रुवन्ता यत ननु प्रजानी हि यस्मिन्प्रतिष्ठिता अन्नम
दामे तिताभ्यां गामानयन्ता अब्रुवन् वे नो यमलमिति ताभ्यां श्वमा
नयन्ता अब्रुवन् वे नो यमलमिति ताभ्यः पुरुषमानयन्ता अब्रुवन्
कृते वतेति पुरुषो वावसुकृतेता अब्रवीद्यथा यत न प्रविशतेत्यग्नि

आरण०
॥४३॥

वीग्भूत्वामुखंप्राविशद्वायुः प्राणो नृत्वानासिके प्राविशद्दीप्त्यश्वक्षु
र्भूत्वाक्षिणी प्राविशद्दिशः श्रोत्रं भूत्वा कर्णे प्राविशन्निषेधिवनस्पतया लो
मानि नृत्वा त्वचं प्राविशश्चंद्रमामना नृत्वा हृदयं प्राविशन्मयुरपानो
नृत्वा नाभिं प्राविशदपारे तो नृत्वा शिश्नं प्राविशंस्तमशनापिपासे अब्र
तामोवाभ्यामभिप्रजानी हीतिते अब्रवीदेतास्वववां देवताः स्वाभजास्ये
तासु प्रागित्यो करोमीति तस्माद्यस्येकस्य च देवता येह विर्गद्यते जा
गित्यावेवास्यामिशनापिपासे नवतः ॥२॥ २२ ॥ ४४ ॥ स ईक्षते मेनुलोका ॥४३॥

श्वलोकपालाश्चान्तमेत्यः सृजा इति सोपोच्यत पन्ताभ्यो नितपाभ्यो मूर्ति
रजायतया वैसामूर्तिरजायती नैवेतन्न देन कष्टं पराङ्मुख्यजिघांसते ह
वाजिघृक्षं तं नाशको द्वाचाग्रहीतुं सयदेन द्वाचाग्रहेष्यं निघ्रादृत्य हे
वान्तमत्र प्र्यत्तत्राणेनाजिघृक्षं तं नाशको त्राणेन ग्रहीतुं सयदेन त्रा
णेनाग्रहेष्यं निघ्राण्य हेवान्तमत्र प्र्यत्तत्रक्षुषाजिघृक्षं तं नाशको च
क्षुषाग्रहीतुं सयदेन चक्षुषाग्रहेष्यं दृष्ट्वा हेवान्तमत्र प्र्यत्तत्रोत्रेणाजि
घृक्षं तं नाशको ओत्रेण ग्रहीतुं सयदेन ओत्रेणाग्रहेष्यं छुत्वा हेवा

आरण० नमत्रस्य नैत्वचा जिघृक्षन्ते नाशको तवाग्रहीतुं सयद्देन तवाग्रहे
 ॥४४॥ व्यस्येष्टा हेवां नमत्रस्य नमनसा जिघृक्षन्ते नाशको नमनसा ग्रहीतुं
 सयद्देन नमनसा ग्रहेष्येष्टा हेवां नमत्रस्य नैच्छिन्नेना जिघृक्षन्ते ना
 शको छिन्नेन ग्रहीतुं सयद्देन छिन्नेनाग्रहेष्येष्टा हेवां नमत्रस्य
 नदपानेना जिघृक्षन्ते दावयत्सैषां नस्यग्रहो युद्धायुर्न आयुर्वा एष्यदा
 युः स ईक्षत कथं न्विदं मृते स्यादिति स ईक्षत कतेरण प्रपद्यादिति स
 ईक्षत यदि वा चा निव्याहृतं यदि प्राणेना नि प्राणितं यदि च क्षुपादृष्टं ॥४५॥

दिश्रोत्रेण श्रुतं यदि त्वचा स्पृष्टं यदि मनसा ध्यातं यदि पात्रेनाप्यपानितं
 यदि जिह्वेन विस्पृष्टं मथकोटमिति स एतमेव सीमानं विदार्थेत याद्वारा प्रा
 पद्यते सैषा विद्वतिर्नाम द्वास्ति देतन्नां दने तस्य त्रय आवसथास्त्रयस्वप्ना
 अयमावसथायमावसथायमावसथ इति स जातो ज्ञानान्तरिक्षे स्थ
 किमिहान्यं वा वदिषदिति स एतमेव पुरुषं ब्रह्म ततममपर्यदिदम
 दर्शमितीति स्मादिदं द्रोना मे दं द्रोहवेनाम ते मिदं संतं मिदं इत्या
 चक्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इव हि देवाः परोक्षप्रिया इव हि देवाः ॥४६॥

॥ अपक्रामंतु गर्भिण्यः ॥ १ ॥

(आरण्य०॥

॥ ४५ ॥

२३॥ ४५॥ इति द्वितीयारण्यके चतुर्थोऽध्यायः ॥ ॐ पुरुषे ह वा अयमादितो
गर्भो भवति यदेतदेतस्ते देवसर्वेभ्यो गेभ्यस्तेजःसंभूतमात्मन्येवात्मानं वि
भक्तिं तद्यदा स्त्रियां सिंचत्यधेनज्जनयति तदस्य प्रथमं जन्म तत्स्त्रिया आ
त्मभूयंग छति यथा स्वमंगं तथा तस्मादेनां न हि नस्ति सा स्ये तमात्मानं मे
व गतेनावयति सा ज्ञावयित्री भावयितव्या भवति ते स्त्री गर्भं विभक्तिं सो
ग्र एव कुमारं जन्म नो ग्रधि भावयति स य कुमारं जन्म नो ग्रधि भावयत्या
त्मानमेव तद्भावयत्येषां लोकानां संतत्या एव संतता हीमे लोकास्तदस्य हि ॥ ४५ ॥

तीयं जन्म सोऽस्यायमात्मा पुण्येभ्यः कर्मभ्यः प्रतिधीयते तथा स्या यमितर
आत्मा कृतकस्यो वयोगतः प्रेति सदतः प्रयने व पुनर्जायते तदस्य तृतीयं
जन्म तदुक्तं नृषिणा गर्भे नु संनन्वेषामवेदमहं देवानां जनिमानि विश्वा
शतं मा पुरा आर्यसीररक्षन् धर्मे नो जवसानि रदीये मिति गर्भ एवेत
छया नो वामदेव एव मुवाच स एवं विद्वानस्माच्छरीरे हार्द्ध उक्तं स्या
मुष्मिन् स्वर्गलोके सर्वान् कामानाप्नुतः समं भवत्समं भवत् ॥ १२४ ॥
४६॥ इति द्वितीयारण्यके पंचमोऽध्यायः ॥ गमओम कोयमात्मेति वय

॥ यथास्मानं गर्भिण्यः ॥ २ ॥

मुपास्महेकतरः स आत्मीयेन वा पश्यति येन वा श्रुतौ तिथेन वा गंधानां ति
 प्रतियेन वा वाचे व्याकरोति येन वा स्वादु वा स्वादु च विज्ञानातिथेन वा दृष्ट
 यं मनश्चैतत्संज्ञानमाज्ञानं विज्ञानं प्रज्ञानं मेधा दृष्टिर्धृतिर्मतिर्मनीषा
 ज्ञतिः स्मृतिः संकल्पः क्रतुः सुकामो वश इति सर्वा एवैतानि प्रज्ञानस्य
 नामधेयानि नवैत्येष ब्रह्मैष इदं एष प्रज्ञापतिरिते सर्वदेवा इमानि च य
 च महाभूतानि पृथिवी वायुः शकाश आपो ज्योतीषीत्येता नीमानि च सु
 दृमिश्राणीव बीजानि तिरालिचेत रालिचोऽज्ञानि च ज्ञारुज्ञानि च स्वदे

ज्ञानि चोद्भिज्ज्ञानि चोद्भिजा गावः पुरुषा हस्तिनो यत्किंचिदं प्राणिजंगमं
 च पत्रिचयं च स्थावरं सर्वतत्त्वज्ञानं त्रिप्रज्ञानप्रतिष्ठितं प्रज्ञाने त्रिलोकः
 प्रज्ञाप्रतिष्ठा प्रज्ञानं ब्रह्म स एतेन प्रज्ञेनात्मना स्माधोकादुक्रम्यामुष्मि
 न्त्वेर्गलोकैः सर्वात्मानां स्वाभूतः समभवत्समभवत् ॥ ११ ॥ २५ ॥ ४७ ॥
 इति द्वितीयारण्यके षष्ठोऽध्यायः ॥ रामो मवाप्ते मनसि प्रतिष्ठितं
 मनो मेवाचि प्रतिष्ठितं माविश वीरमधि विदस्य स आणी स्थाश्रुतं मेमा
 प्रहासीरनेनाधीतेन अहोरात्रास्ते दधाम्यतं वदिष्यामि सत्यं वदिष्या

आरणा०

॥४८॥

त्रेवर्षतिद्यावापृथिव्योसमधातामित्युतायाहुरितीन्वधिदेवतमथा
ध्यात्तंपुरुषोहवाअयंसर्वंआदंइतिविनवइत्याहुस्तस्येदमेवपृथिव्या
रूपमिदंदिवंस्तत्रायमंतरेणकाशेयथासौद्यावापृथिव्यावंतरेणका
शस्मिन्हस्मिन्नाकाशेप्राणजायतेयथामुष्मिन्नाकाशेवायुराय
तेयथामूनित्रीणिज्योतीथैवमिमानिपुरुषेत्रीणिज्योतीषि
यथासौदिव्यादित्येवमिदंशिरसिचक्षुर्यथासातंतस्त्रिष्विद्यु
देवमिदमात्मनिहृदयंयथायमग्निःपृथिव्यामिदमुपस्तेरतएव ॥४८॥
मेव

पण४

मुहस्मसर्वलोकमात्मानमनुविधायाहेदमेवपृथिव्यारूपमिदंदिवंस
यएवमेतांसंहितावेदसंधीयतेप्रजयापशुनिर्यशासब्रह्मवर्चसेनस्त्र
गेणलोकैकनसर्वमायुरेति॥२०५०॥अथातोनिर्भुजप्रवादाःपृथिव्या
यतनंनिर्भुजंदिव्यायतनंप्रत्समंतरिक्षायतनमुन्नयमंतरेणाथय
द्येनंनिर्भुजंब्रुवंतमुपवदेद्व्याष्टावराभ्यांस्थानाभ्यामित्यनेब्रूयाद
थयद्येनंप्रत्संब्रुवंतमुपवदेद्व्याष्टावराभ्यांस्थानाभ्यामित्यने
ब्रूयाद्यस्त्वेवोन्नयमंतरेणाहतस्यनास्त्युपवादेयदिसंधिंविवर्तयति

॥ आरणा ॥

॥ ४७ ॥

तन्निर्भुजस्य रूपं मथयत्तु दे अक्षरे अमि व्याहरति तत्प्रत्यक्षं स्यात्प्रउ एवो
अयमंतरेणो मयं व्याप्तं न वयं नाद्य कामो निर्भुजं ब्रूयात्स्वर्ग कामः प्रत्यक्षं
मुमय काम उ मयमंतरेणो मयं व्याप्तं न वयं नाद्य कामो निर्भुजं ब्रूवंतं परउ पवदे एधि वी देवता
मारः एधि वी त्वा देव तारिष्यतीत्येनं ब्रूयादथ यद्येनं प्रत एणं ब्रूवंतं परउ प
वदे द्वि वं देवता मारो ह्यस्त्वा देव तारिष्यतीत्येनं ब्रूयादथ यद्येनं मुमयमं
तरेणं ब्रूवंतं परउ पवदे तं रिक्षं देवता मारो तं रिक्षं त्वा देव तारिष्यतीत्येनं
ब्रूयाद्यथा तु कथा च ब्रुवन्वा ब्रुवंतं वा ब्रूयादभ्याशमेव यत्तथा स्यान्नित्ये

ॐ

ॐ

॥ ४७ ॥

वान्यकुशलाद्वा ह्येनं ब्रूयादिति द्युम्न एव ब्राह्मणं ब्रूयान्नाति द्युम्ने च न
ब्राह्मणं ब्रूयान्निमो अस्तु ब्राह्मणे न्य इति हस्मा ह शूरवीरो मांडुक्यः ॥ २ ॥
५१० अथातो नु व्याहाराः प्राणो वंश इति विद्या सय एनं प्राणो वंशमुप
वदेछं ब्रूवं वेन्न न्येत प्राणं वंशं समधा ३ प्राणं मा वंशं संधत्ते न शक्नोषी
त्यहं प्राणस्त्वा वंशो हास्यतीत्येनं ब्रूयादथ वेदशं ब्रूवंतं म न्येत प्राणं
वंशं समधितिषंते न शकः संधातुं प्राणस्त्वा वंशो हास्यतीत्येनं ब्रूया
द्यथा तु कथा च ब्रुवन्वा ब्रुवंतं वा ब्रूयादभ्याशमेव यत्तथा स्यान्नित्ये

आरण०॥

॥५०॥

वायुतुशलाद्वाद्यं ब्रूयादिति युक्त एव ब्राह्मणं ब्रूयान्नाति युक्ते च
 न ब्राह्मणं ब्रूयान्मो अस्तु ब्राह्मणं न्य इति हस्माह श्रुवीरो मा इकेयः
 ॥५१॥ अथ खल्वाहुर्निर्जुजवक्ताः पूर्वमक्षरं पूर्व रूपं मुत्तरमुत्तर रूपं
 योवकाशः पूर्व रूपोत्तर रूपे अंतरेण सासंहितेति सय एवमेतां संहि
 तां वेदसंधीयते प्रजया पशुनि र्यश सा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन
 सर्वमायुरेत्यथ वयं ब्रूमो निर्जुजवक्ता इति हस्माह स्वामां इकेयः
 पूर्वमेवाक्षरं पूर्व रूपं मुत्तरमुत्तर रूपं योवकाशः पूर्व रूपोत्तर रूपं ॥५०॥

पे अंतरेण येन संधि विवर्त्तयति येन स्वराः स्वरं विजानाति येन मा
 त्रामात्रो विजतते सासंहितेति सय एवमेतां संहितां वेदसंधीयते
 प्रजया पशुनि र्यश सा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन सर्वमायुरेत्य
 थ हास्य पुत्रजाहमध्यमः प्राती बोधी पुत्रोक्षरे खल्विमे अविकर्ष
 नने की कुर्वन्मथावर्णमाह तद्या सोमात्रा पूर्व रूपोत्तर रूपे अंतरे
 ण संधि विजपनी सामतद्रवति सामेवाहं संहितां मन्य इति तदप्य
 नद्वि लोके ब्रह्मस्य तेन परः साम्ना विदु रिति सय एवमेतां संहि

आरण०

॥५१॥

तांवेदसंधीयते प्रजया पशुभिर्गशसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन सर्व
 मायुरेति ॥५०॥ ५१॥ बृहद्रथंतरयोरूपेण संहिता संधीयते इति तारुक्ष्यो
 वाग्वेदंतरस्य रूपं प्राणो बृहत्तमाया मुखं संहिता संधीयते वा
 चाच प्राणेन चेतस्यो हस्मोपनिषदि संवत्सरं गारक्षयते तारुक्ष्ये
 तस्यो हस्ममात्रायां संवत्सरं गारक्षयते तारुक्ष्यं सद्येतद्विलोके
 रथं तुरमाजं नाराचमिच्छाः भरद्वाजो बृहदाचक्रे अग्नेरिति सय एवमे
 तां संहितां वेदसंधीयते प्रजया पशुभिर्गशसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण

॥५१॥

लोकेन सर्वमायुरेति वाक् प्राणेन संहितेति कौंदर्यः प्राणः पवमा
 नेन पवमानो विश्वे देवा विश्वे देवाः स्वर्गेण लोकेन स्वर्गे लोके ब्रह्मणा
 सेवावरपरा संहिता सद्यो हेता मवरपरा संहितां वेदेवं हेव स प्रज
 या पशुभिर्गशसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन संधीयते यथेवा स
 हिता सद्यदि परेण वोपसृतः स्वेन वार्थना भिव्याहरेदभिव्याहार्थने
 व विद्यादिवं संहिता गमद्विदुषां देवानां मेवं न विष्यतीति शश्वत् तथा
 स्यात्सि य एवमेतां संहितां वेदसंधीयते प्रजया पशुभिर्गशसा ब्रह्म

वर्चसेन स्वर्गेण लोकेन सर्वमायुरेति वाक्यं संहितेति पंचाल चंडो वा
 चावेवेदाः संधीयन्ते वाचा छंदो सिं वाचामिग्राणि संधतिं वाचा सर्वा
 णिभूतान्यथोवागे वेदं सर्वमिति तद्यत्रैतदधीते वाचायते वाचा चित
 दा प्राणो भवति वाक्तरा प्राणैर्द्धयत्र तद्धी वा भवति स्वपिति वा
 प्राणे तदा वाग्भवति प्राणस्तदा वाचैर्द्धिताव न्योन्यरीक्षो
 वाग्वेमाता प्राणः पुत्रस्तदप्येतद्विणोक्तमेकः सुपूर्णः स समुद्रमावि
 वेशस इदं विश्वं नुवनं विचष्टे तं पाकेन मनसा पश्यमिति तस्मात्तरे ॥५२॥

विसृजेत्स्मिन्मातरमिति सय एवमेतां संहितां वेदं संधीयते प्रजयाप
 शुभ्रियं सा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन सर्वमायुरेति यातः प्रजा
 पतिसंहिता जाया पूर्व रूपं पतिरुत्तररूपं पुत्रः सधिः प्रजननं संधा
 नं सैषादिति संहितादिति हीदं सर्वं यदिदं किंच पिता च माता च पुत्र
 श्वप्रजनं च तदप्येतद्विणोक्तमिति माता स पिता स पुत्र इति सय
 एवमेतां संहितां वेदं संधीयते प्रजयाप शुभ्रियं सा ब्रह्मवर्चसेन
 स्वर्गेण लोकेन सर्वमायुरेति सर्वमायुरेति ॥६॥५४॥ इति तृतीया राख्य

के प्रथमोऽध्यायः ॥ राम ॥ ॐ नमः ॥ प्राणो वंश इति स्थु विरः शाकल्यस्त
 द्यथा शाकल्यो वंशो सर्वन्ये वंशाः समाहितास्तुर्यमस्मिन्प्राणो चक्षुः श्रो
 त्रं मनो वागिन्द्रियाणि शरीरं सर्वमात्मा समाहितं सस्येत स्यात्मानं
 प्राण ऊष्मरूपमस्तीति स्पर्शरूपमज्ज्ञानः स्वरूपं मांसं लोहितमि
 त्येतदन्यच्चतुर्थमेतः स्थारूपमिति हस्माह हस्वो मांसं केयं स्त्रयं ले
 वन एतत्त्रोक्तं तस्येतत्त्रयस्यास्तु मज्ञो पर्वणा मिति त्रीणीतः ष
 ष्टिशतानि त्रीणीतस्तानि सप्तविंशतिशतानि नवेति सप्तचवैशता ॥ ५३ ॥

निर्विशतिश्च संवत्सरस्याहोरात्रास्स एषोहः संमानश्च शुर्मयः
 श्रोत्रमयश्छंदो मयो मनोमयो वा इन्द्रय आत्मा सय एवमेतम
 हः संमानं च शुर्मयं श्रोत्रमयं छंदो मयं मनोमयं वा इन्द्रयमात्मानं
 वेदाङ्गं सायुज्यं सरूपतां सलोकतां मभ्युते पुत्री पशुमान् भव
 तिसर्वमायुरेति ॥ १०७ ॥ ५५ ॥ अथ कौटिल्यस्त्रीलिषष्टिशता
 न्यक्षराणां त्रीलिषष्टिशतान्युष्मणां त्रीलिषष्टिशतानि संधीनां
 यान्यक्षराण्यवोचामाह नितानि यान्युष्मणां वोचाम रात्रयस्ताया

॥आरण॥

॥५४॥

संधीनवोचामाहोरात्राणांतेसंधयइत्यधिदेवतमथाध्यात्मंयान्य
क्षराण्यधिदेवतमवोचामास्तीनितान्यध्यात्मंयान्प्रणोधिदेवत
मवोचाममज्ज्ञानस्तेध्यात्ममेषहवेसंप्रतिप्राणोयमज्ज्ञेतेतान
हवाकृतेप्राणादेतःसिच्यतेयवाकृतेप्राणादेतःसिच्येतपूयेनसंन
वेद्यान्संधीनधिदेवतमवोचामपर्वणितान्यध्यात्मंतस्यतस्यत्र
यस्यास्त्वंमज्ञोपर्वणामितिपंचेतश्चत्वारिंशल्लतानिपंचेतस्तद
शीतिसहस्रंनवत्यशीतिसहस्रंवाअर्कलिनीदृहतीरहरप्रिसंपा

॥५४॥

दयंति स एषोक्षरसंमानंश्चक्षुर्मयः श्रोत्रमयश्छंदोमयोमनोमयो
वाङ्मय आत्मासय एवमेतमक्षरसंमानं चक्षुर्मयं श्रोत्रमयं छं
दोमयं मनोमयं वाङ्मयमात्मानं वेदाक्षराणां सायुज्यं अरूप
तां सलोकतामश्नुते पुत्रीपशुमान्नवति सर्वमायुरति ॥३४८॥
५६॥ चत्वारः पुरुषा इति बाध्यः शरीरपुरुषश्छंदः पुरुषो वेदपुरु
षो महापुरुष इति शरीरपुरुष इति यमवोचामसय एवायं दे
हिक आत्मा तस्य योयमशरीरः प्रज्ञात्मा सरसश्छंदः पुरुष

आरण्य

॥५५॥

इतियमवोचामाक्षरसमाम्नाय एव तस्येतस्याकारो रसो वैदपुरुष
इतियमवोचामयेन वेदान् वेदऋग्वेदं यजुर्वेदं सामवेदं तस्येतस्य ब्र
ह्मरसं स्तस्माद्ब्रह्माणं ब्रह्मिष्ठं कुर्वीत यो यज्ञस्योत्थं पश्यन्महा
पुरुष इतियमवोचामसंवत्सर एव प्रध्वंसयन्नेत्यानिभूतान्येक्या
भावयन्नेत्यानि तस्येतस्यासावादित्योऽस्य सयश्चायमशरीरः
प्रज्ञात्मायश्चासावादित्य एकमेतदिति विद्या तस्मात्पुरुषं प्रत्या
दित्यो न वर्तितदप्येतदृषिणोऽर्चयन् चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुः

पुरुष

॥५५॥

मित्रस्य वरुणस्याग्नेः आप्राद्यावा पृथिवी अंतरिक्षं सूर्य आत्मानं
गतस्तस्मिन् षष्ठ्यं तामनुविधं सहितं संधीयमाना मम इति हस्मा
हवाध्वं एतं ह्येव बह्वचम हत्युत्थं मीमांसते एतमग्नावध्वयं एतं
महाव्रते छंदो गा एतमस्यामेतं दिव्ये तं वायं वितमाकाश एतमं प्रेतं
मोषधीषे तं वनस्पतिं छेतं चंद्रमस्ये तं नक्षत्रं छेतं सर्वेषु भूतेषु तं
मेव ब्रह्मेत्याचक्षते स एष संवत्सर संमानश्च शुर्मयश्चात्र मयं
शृद्धो मयो मनो मयो वाङ्मय आत्मा स एव मेतं संवत्सरं संमा

आरण्य
॥५६॥

नंचक्षुर्मयंश्रोत्रमयंछंदोमयंमनोमयंवाङ्मयमात्मानंपरस्मैशंस
ति॥३॥ ॥५७॥ दुग्धदोहाअस्यवेदानवतिनतस्यानृक्तेभागोस्ति
नवेदसुकृतस्यपंथानमिति नतदप्येतदपिणोक्तंयस्तित्याजसचिविदं
सखायुनतस्यवाच्यपिभागेअस्ति।यदीशृणोत्यलंकंशृणोतिनहि
प्रवेदसुकृतस्यपंथामिति नतस्यानृक्तेभागोस्तिनवेदसुकृतस्यपंथा
नमित्येतत्तदुक्तंभवतिनतस्मादेवंविद्वान्नपरस्माअग्निचिनुयात्प
रस्मैमहाव्रतेतस्तुवीतनपरस्माएतदहःशंसैकांमपित्रेवाचार्याय ॥५६॥

वाशंसैदात्मनएवास्यतत्कृतंभवति।सयश्चायमशरीरःप्रज्ञात्मा
यश्चासावादित्यएकंमैतदित्यवोचामेतोयत्रविहीयेतेचंद्रमाइ
वादित्योदश्यतेनरश्मयःप्रादुर्भवति।लोहिनीद्योर्भवति।यथामंजि
ष्ठाव्यस्तःपायुःकाककुलायगंधिकंमस्यशिरोवायति।संपरेतो
स्यात्मानंचिरमिवज्जीविष्यतीतिविद्यासंयत्करणीयंमन्येतत्क
वीतयदंतियच्चदूरकइतिसप्तजपेदादित्यत्रस्यरेतसइत्येका
यत्रब्रह्मापवमानेतिषेष्टं।यंतमसस्यरीत्येकाधापियत्रछि

द्रुवादिहोदश्यते रथनामिवातिरिवाये तीक्ष्णवाक्छायां पश्येत्त
 द्येवमेव विद्यां दधाप्यदर्शोदके वा जिह्मशिरसं वा शिरसं वा त्मा
 नं पश्येद्विपर्यस्तो वा कन्या के जिह्मेन वा द्रुवया तोत द्येवमेव विद्यां
 दधाप्यपि धाया क्षिणी उपक्षेत तं यथा बटरकाणि संपतंती वदश्यते
 तानियान पश्येत्त द्येवमेव विद्यां दधाप्यपि धाय कर्णा उपश्रुत्या
 त्मरणेन विप्रज्वलतो रथस्येव पक्षिस्त्यहानश्रुत्या तं द्येवमे
 व विद्यां दधाप्यत्र नीलद्रुवाग्निर्दश्यते यथा मयूरग्रीवामघे वा ॥५७॥

विद्युतं पश्येन्मघे वा विद्युतं न पश्येन्महामघे वा मरीचीं विपश्येत्त तद
 द्येवमेव विद्यां दधाप्यत्र भूमिं ज्वलंतीं विपश्येत्त तद्व्येवमेव वि
 द्यादिति प्रत्यक्षदर्शनात् यथ स्वप्नाः पुरुषं कृष्णं कृष्णं दंतं पश्यति स
 एनं हंति वराह एनं हंति मर्कट एनमास्ते दयं याशुवायुरने प्रवहति
 सुवर्णं स्वादिवा पगिरति मध्वक्षाति विमानि त्रक्षयं येकपुंडरीकं
 धारयति स्वरेवंशं हेयुं कुर्याति कृष्णं धेनुं कृष्णवत्सं नलदमाली
 दक्षिणा मुखो ब्राजयति स यद्येतेषां किंचित् पश्येद्दुषोऽप्यपाय

संस्थालीपाकंश्चपयित्वा शित्रीसूक्तेन प्रष्टुं चेद्वत्सिनात्तेन ब्राह्म
 णान्तो जयित्वा चरुं स्वयं प्राश्नीयात्स यो तो श्रुतो गतो मतो न तो दृष्टो
 विज्ञातो नादिष्टः श्रोता मंता द्रष्टा देष्टा घोषा विज्ञाता प्रज्ञाता सर्वेषां
 भूतानां मंतरपुरुषः सम आत्मेति विद्यात् ॥ ४४ ॥ १० ॥ ५८ ॥ अथ खल्वियं
 सर्वस्यैवाचउपनिषत्सर्वस्यैवाचउपनिषदं मात्वेवाचक्ष ॥ ५३ ॥
 तैष्टिय्यारूपं स्पर्शांतरेक्षस्योष्माणो दिवस्वरा अंजरूपं स्पर्शा
 वायोरूष्माण आदित्यस्य स्वरा अंजवेदस्य रूपं स्पर्शाय जुर्वेदस्योष्मा ॥ ५८ ॥

एः सामवेदस्य स्वरा अंजुषोरूपं स्पर्शांश्रोत्रस्योष्माणो मनसः स्वराः
 प्राणस्य रूपं स्पर्शांश्रोत्रस्योष्माणो व्यानस्य स्वरा अथ खल्वियं दे
 वीवीणा भवति तदनुकृतिरसौ मानुषी वीणा भवति यथा स्याः शिरः
 वममुष्माः शिरो यथा स्या उदरमेवममुष्मा अंजं यथा स्येति द्वेवम
 मुष्मे वादनं यथा स्यास्तत्र य एवममुष्मा अंजुलयो यथा स्या स्वरा ए
 वममुष्माः स्वरा यथा स्या स्पर्शा एवममुष्मा स्पर्शा यथा स्येति द्वेवम
 तीतर्कं वल्येवमसौ शब्दवती तर्कवती यथा स्येति द्वेवमलोमशेन च

आरण०॥

॥५७॥

र्मणापिहिताभवत्येवमसौलोमशेनचर्मणापिहितालोमशेनहस्म
वेचर्मणापुरावीणाअपिदधतिसयोहेतादेवीवीणावेदश्रुतवदना
भवतिभूमिप्रास्यकीर्तिर्भवतिपत्रकचार्यावाचाभाषतेविदुरेनंतत्रा
थातोवाग्रसौयस्यासंसद्यधीयानोवाभाषमाणोवाविदुरुचुषेतत
त्रेतामृचजपेदोष्ठापिधानानकुलीदंतैःपरिवृतापविः॥सर्वस्येवाच
ईशानाचारुमामिहवादयेदितिवाग्रसः॥११॥५॥५७॥अथहास्मा
एतत्कृत्स्नहारितोवाग्राह्यमिवोपोदाहरतिप्रजापतिःप्रजाः ॥५७॥

सृष्ट्वाव्यसंसतसंवत्सरसंछंदोभिरात्मानंसमदधाद्युछंदोभिरा
त्मानंसमदधात्रस्मात्तेहितातस्येवाएतस्येसंहितायेणकारोबले
षकारःप्राणआत्मासयोहेतोणकारषकारोवेनुसंहितमृचोवेद
सबलासप्राणसंहितोवेदयुष्यमिति विद्यात्सयदिविचिकित्से
त्सणकारं ब्रवाणीतिअणकारोइतिसणकारमेवब्रूयात्तेषका
रं ब्रवाणीतिअषकारोइतिसषकारमेवब्रूयात्तेय इयमनुसंहि
तमृचोधीमहेयञ्जमाङ्केयीयमध्यायंप्रब्रूमस्तेननोणकार

आरण०

॥६०॥

षकाराउपात्तावितिहस्माहइस्वोमांकेडैयौथयद्वयमनुसंहितमृचो
धीमहेयच्चमांडकेयीयमंध्यायप्रब्रमस्तननाणकारषकाराउपात्ता
वितिहस्माहस्त्विरःशाकल्यगत इस्मवेतद्विदोसआहुःरूषयःका
व षे याःकिमर्थावयमध्येष्यामहेकिमर्थावययक्ष्यामहेवाचिहि
प्राणंजुहुर्मःप्राणवावाच्योह्यवप्रभवःसएवाययस्ताएताःसंहिताना
नैतेवासिनेप्रब्रयान्तासंवत्सरवासिनेनाप्रवक्रइत्याचार्यआचार्याः
॥६०॥१२॥६०॥ इति तृतीयारण्यके द्वितीयोऽध्यायः ॥ तृतीयारण्यसमाप्तं ॥ ६०॥

ॐ म विदामं धवन्विदां गातुर्मनुशंसिषोदिशः ॥ शिक्षाशचीनापतैरर्वीणां
पुरुवसो आनिष्कमुनिर्दिग्निः प्रचेतनप्रचेतय ॥ इंदुमुत्तायनद्वर्षवाहिगु
क्रैः ॥ श्येवाजायवज्जिवः शविष्वज्जिन्तुजसोमं हिष्वज्जिन्तुजसं आया
हि पिबमस्व विदशयः सुवीर्यं भुवोवाजानां पतिर्वशां अर्धमं हिष्व
ज्जिन्तुजसयः शविष्वः श्रूराणां योमं हिष्वोमघोनां चिकित्वा अग्निनोनय
॥ इंदो विदेतमुस्तुषैर्वशीहिशक्रैः ॥ तमूतयेहवामहे जतोरमपरजितै
सनः पर्वदतिदिप्रैः क्रतुश्छंदक्रतं वृहते ॥ इंदं धनस्य स्नातये हवाम

हे जेतारमपराजितं। सनः पर्यदति द्विषः सनः पर्यदति त्रिषः। पूर्वस्यायते
 अद्विषः सुप्त आधे हि नो वसो। पूर्तिः शं विष शस्यत ईशो हि शक्रः। नूनं तं
 न व्यसन्त्यसै प्रजो जनस्य वृत्रहने। समन्येषु ब्रवावर्द्धं शूरो योगेषु गह्व
 तिसखा सुतो बो अर्धयोः॥ एवाद्ये वेवाद्यन्ता ३३। एवाद्ये वेवा ही ई॥
 एवाद्ये वेवा हि विस्वा ३३। एवाद्ये वेवा हि पूष ने। एवाद्ये वेवा हि देवाः ॥
 एवादिशक्रो वशी हि शक्रो वशी अनु। आयो मन्याय मन्यव उपा मन्याय
 मन्यव उपा हि विश्वर्ध्व। विरामे घवन्निहोम ॥ १॥ ६९ ॥ इति चतुर्थारण्य ॥६९॥

के प्रथमो ध्यायः॥ चतुर्थारण्यः समाप्तः॥ राम ॐ मम हात्र तस्य पंच
 विंशतिसा मिधेन्य एकविंशतौ प्रागुपोत्तमायाः समिधा निमिति चत
 स्त्रिंशे विश्वकर्मण क्रूषम उपा ले मनीय उपा श्वाज्य प्रउगे विश्वजितो हो
 त्रांश्चतुर्विंशा दी स्वयं तीरपस्युव इति च ब्राह्मणा कृं स्यावपेत प्रातः
 सवने तीव्रस्याग्निवयसो अस्य पाहीति माध्यंदिनं त्रिकदुकेषु मवि
 षोयवाग्निरमिति स्तोत्रिय एदं या ह्युपनः परावत ईद्राय हि द्यौरसुरो
 अनन्तं ततो प्रोषस्मै पुरोरथमित्येतो नुरुपश्चतुर्विंशान्मरुत्वती य

आरण्य
॥६२॥

स्याता नो संतु मेजरितः सान्निवेगः पिवा सोमं मन्त्रियमुग्रतर्दः कथा
 शुभासवयसः सनीका मरुत्वौ इद्रव्यमोरणीयौ जनिष्ठा उग्रः सह
 सेतुरायेति मरुत्वतीयं संस्थिते मरुत्वतीयं होता विसंस्थित सेवरेण
 निष्क्रम्याग्नीध्रीयेति स्रज्याहुतीर्जु होतौ त्र्योदुंबरणस्कवेणानुमामि
 द्यौः अनुमां बहुस्पतिरनुसोमो अनुवाग्देव्यावीती अनुमां मित्रावरुणा
 विहावतामनुद्यावीर्यवीर्यपूर्वदंतो आदित्यामा विश्वे अवंतु देवाः स
 सराजानो यदुदाभिषिक्ताः । वीर्युः पूषावरुणः सोमो अग्निः सूर्यो न

॥६२॥

क्षेत्रे खल्विहमानु । पितरो मा विश्वं सिद्धं च नृते एभि मातरो मरुतः स्व
 काः । ये अग्नि जिह्वा उत वाय जत्रास्ते नो देवाः सुहवाः शर्मय छतेति द
 क्षिणे माजीलीये दशस्क्युतमां चतुर्गर्ही तं पूर्वमवदायोत्तरतो गे
 रुपनिधाय विहरणप्रवृत्ति मध्ये दिने माजीलीयोर्जग रितो नवति
 तस्मिन्परिवृते तु होति प्राग्द्वारे वो दग्द्वारे वा प्राग्दग्द्वारे वा अग्नि रिव
 नाधृष्टाः एधि वीव सुषदा नूया समेत रिक्षामिवा नाधं यो रिवान
 धृष्ट्या नूया संसूर्य इवा प्रति धृष्ट्यश्चेदमा इव पुनर्नूया संमन

इवाएवैवायुरिवश्लोकभून्मयासमैहरिवस्वरात्रिरिवप्रियोभूयासं
 गावइवपुनर्भुवामिधुनमिवमरीचयोभूयासमापइवस्मजोषधय
 इवस्वपेभूयासमैन्नमिवविभुयज्ञइवप्रभून्मयासं ब्रह्मेवलोकेक्ष
 त्रमिवश्रियांभूयासंयदग्नएषासमितिर्नवातीत्यत्रविभजाथवीथे
 त्तित्रीएयनन्वचमत्रतिष्ठन्नादित्यमुपतिष्ठतेपर्यवृत्तेप्रदक्षिणमा
 वृत्येतैश्चेवास्वाहाकारैरेद्येवा३५दंमधु३५दंमधु३५मंतीब्रसुतंपि
 वा३५दंमधु३५दंमध्वितिचंप्रेष्याः संशास्तिपरीकुंजास्तिस्त्रोवमाः

षकुत्तमाइमंघिस्यमुदकुंजेचत्रिःप्रदक्षिणंपरिव्रजाथदक्षिणोःपा
 णिभिर्दक्षिणानूरुनाघ्रानांएद्येवा३५दंमधु३५दंमध्वितिवदस्यः॥१॥
 ६२॥उपाकृतेस्तानेत्रेधनिनूयाथात्रोत्तरेचमार्जालीयेशेषमंतुर्वेदी
 त्तिप्रदक्षिणमग्निनिष्क्रम्याग्नेणयूष्मपुरस्तात्सत्यद्भुखस्तिष्ठन्नेनः
 त्तिरउपतिष्ठतेनमस्तेगायत्राययन्तशिरइति तेनैवयथेतंप्रत्ये
 त्यदक्षिणमुदद्भुखःपक्षेनमस्तेराथंतराययस्तेदक्षिणःपक्ष
 इत्यपरेणाग्निपुच्छमतिक्रम्यप्राद्भुखउत्तरंनमस्तेबृहतैयस्त

आरण०

॥६४॥

उत्तरः पक्ष इति पश्चात्प्राङ्पुच्छं नमस्ते न द्वाय यत्ते पुच्छं याते प्रतिष्ठे
ति दक्षिणतः पुच्छस्यात्मानं नमस्ते राजनाय यस्त आत्मेति ॥२॥ ६३॥ य
थेते सदः प्रसर्पति पुरस्तात् प्रेखउपकृतो जवति स्खणे रज्ज्वीवध
इत्येतत्पक्षाल्यं तीर्थं न प्रपाद्योत्तरं एतां धीयं परिब्रज्य पूर्वया द्वा
सदः सर्वा भिष्यन्ति उत्तरेणोदुंबरशालिकाष्ठानि प्रेखस्य जवति पालाश
निमिश्राणि वात्रीणि फलका न्युजयतस्तथा निदेवास्तृच्य श्वं ता वस्य
इषुमात्रः प्राङ्प्रेखो निमुष्टिकं स्तिर्यङ्दुःदगग्रः प्रागयाभ्यास्तृचीन्यां ॥६४॥

समुतो दक्षिणोत्तरं स्खणे निखायात्रितो होतृषदनं वीवधमत्यादधी
त्यास्य संमितं कर्तुं कुष्ठा सुखिद्राणि प्रेखस्य जवति रज्ज्वीवध
मुदयति दक्षिणतो दक्षिणयोत्तरतः सव्यया दार्ज्यत्रिगुणो स्यातो स
व्यदक्षिणो पंचव्यायामदिगुणे वीवधे त्रिः प्रदक्षिणं पर्यस्योर्ध्वं ग्रंथि
निष्टकं बिभ्राति शाखा निर्वृत्ती निर्वप्य पंचस्य प्रकंषि चतुरंगुलेनेष वि
भूमः प्रेखस्या न्युष्टिमात्रेण दक्षिणत उदाहिततरः समो वापदमात्रे
धिष्यात् ॥३॥ ६४॥ निष्ठिते प्रेखे होता वाणमोदुंबरशालतंतुमुनाभ्यां

वीर

परिगृह्योत्तरतउपोहतेयथावीणासप्तत्रिंशदोत्रिंश्वतुरुत्तरेखा
 नान्यस्यार्धं मुजृह्णीयादेशत्रिंशगायत्रेणत्वाछंदसोदहाम्यो
 स्तिहेनत्वानुष्टुप्तेनत्वाहतेनत्वापांकेनत्वात्रिष्टुप्तेनत्वानुगतेन
 त्ववैराजेनत्वाइपुदेनत्वातिछंदसावेतिछंदस्यनुक्रम्यस्थानाना
 मनुपरिक्रमणमोदुंबयाईयाशाखयासपलाशयामूलदेशेन
 वाणंतिरुर्ध्वमुद्दिश्वतिप्राणायत्वापानायत्वाभ्यानायत्वास्त्रिखा
 मीत्यन्यन्योपिकामेभ्यः पुनरपिनतृस्त्रिखामीतिब्रूयादधेनंस ॥ ६५ ॥

शाखंछंदोगेभ्यः प्रयच्छतिभूतेभ्यस्वेतिपश्चादर्थफलकेपाणीप्रतिष्ठा
 पयतिप्राणमनुप्रेष्यस्वेतिप्राचस्वेप्रेप्रणयतिव्यानमनुवीर्यस्वेतिति
 र्यंचमपानमन्तीर्यस्वेत्यन्यात्मंभूर्भुवःस्वरितिजपतिप्राणयत्वेतिप्रा
 चमेवव्यानायत्वेतितिर्यंचमपानायत्वेत्यन्यात्मंसवस्वागायुत्रे
 णछंदसारेहंतुतानन्वारोहामीतिपश्चादर्थफलैरलीप्रतिष्ठापयत्यथ
 पूर्वफलकंनानापाणिभ्यामजिपद्यतयथाहिस्रप्स्यन्मध्यमंछुबु
 केनोपस्यजेद्व्यावीसाधिरुद्रास्त्वात्रेष्टुप्तेनछंदसारेहंतुतानन्वा

॥ आरण ॥
॥ ६६ ॥

रोहामीति दक्षिणं सक्थ्यति हरं त्यादित्यास्वाजागतेन छंदसरोहं तु ता
नन्यारोहामीति सव्यं विश्वे त्यादेवा आनुष्टुप्नेन छंदसरोहं तु तानन्यारो
हामीति समा रोहति पश्चात्त्वस्य धिष्यस्य दक्षिणं पादं प्राचं प्रतिष्ठापय
त्यथ सव्यं च देत रश्मिं दधे त रं य देत रोथे त रं नो जो वि नू मो कुर्यात् कि र्चन् हो
त्रकाः समा रोहंति ब्रह्मा चो दुंबरी मा सदी सुजा ता यदिकस्मे चिदवश्य के
र्मि लो जिग मि धे हा दि श्य पा लं प्रा उ व रु द्य च रि ता त म र्थ मे व मे वा ज प या
ता व तारो हे त ॥ ४॥ ६५ ॥ प्रस्तो रं सं ज्ञा स्ति पंच विंश स्थ स्तो म स्य ति सृ ष्ठ र्ध

॥ ६६ ॥
श्रीगणेश
य नमः

तृतीया स्वर्ध त्रयोदशा सुवा परिशिष्टा सुप्रथमं प्रतिहारं प्रवृत्ता हिं द्य ई
त्रयोदशा सुप्रवाचयते ति जा त क र्ण्यः प्रोक्ते ज प ति सु प लो सि ग रु त्मा
न प्रि मां वा चं व दि ष्या मि बहु व दि ष्यं ती बहु प ति ष्यं ती बहु क रि ष्यं ती बहु
स नि ष्यं ती बहु र्ज यः क रि ष्यं ती स्व र्गं छं ती स्व र्वा दि ष्यं ती स्वः प ति ष्यं ती स्वः क
रि ष्यं ती स्वः स नि ष्यं ती स्व रि मं य जं व श्यं ती स्व मं य ज मा नं व श्यं ती मि ति
दी क्षि ते य ज मा न शब्दे ना दी क्षि ते स्वर मु मि ति यो स्य प्रियं स्या न नु व श्यं
ती मि ति ब्रू या दु ष्य वी र्या णि च संप्रा णो वा चां स म हं वा चां स च क्षु र्मे न

॥आरण॥

॥६७॥

सासमहंमनसासंश्रोत्रमात्मनासमहमात्मनामयिमहान्मयिभगो
मयिभगोमयिभुजोमयिस्तोभोमयिस्तोमोमयिश्रोकोमयिघोषोम
यियशोमयिश्रीर्मयिकीर्तिर्मयिभुक्तिरित्याहयवागिनिजपतित्रय
आहावाःशस्त्रादेर्निविदःपरिधानीयायाइतिशब्दानध्वर्युःकारय
त्येतस्मिन्महान्निप्रवृत्तमन्तदद्याद्राजपुत्रेणचर्मव्याधयेत्याद्येतिभू
मिदुर्निर्गुण्यश्वकांडवीणाभूतानांचमेधुर्नैब्रह्मचारिपुंश्वल्याःसं
प्रवादोनेकेनसाम्नानिष्केवल्ययस्तुवतेराजनस्तोत्रियेणप्रतिपद्य ॥६७॥

ते॥५॥६६॥तदिहासमुर्वनेषुज्येष्ठतांसुतेकीर्तिर्मघवन्महिलाभयइवा
वधेवीथीयानृणामुत्तानृतमंगीर्तिस्त्वथेरितिस्त्रोत्रदेकेस्वादोःस्वा
दीयःस्वादुनास्तजामदःसुमधुमधुनाप्रियोधीरित्यात्मनएतेपदेउ
हृत्यपक्षपदेप्रत्यवदधत्यश्वायतोमघवन्निद्रवाजिनोगामश्वरथ्यमि
द्रसंकिरेत्येतयोश्वस्थानइतरेथियमदगारश्वमात्मधत्तेसंपक्षयोःप
तनायनदवजोदतीनामिरेत्येतानिअतिषजतिपादेपादान्बृहती
कारेनदवंत्युत्तराणिप्रथमायाचपुरुषाक्षराण्युपदधातिपादेषकेक

मवसाने तृतीयवर्जसखलुविहरयदिनिदर्शनयोदाहरिष्यामः॥ तदिदा
समुवनेषु ज्येष्ठपुनदं वआदतीनां यतो जज्ञउग्रस्त्वेषन्मगोः॥ नदं यो
युवतीनोऽमसद्योज्ञानोनिरिणतिशत्रुपतिवोअघ्यानां॥ अयुयेवि
श्वमदंयूमाः षोधेननामिषुध्यमाऽमित्येवमेतां त्रिगन्यासुचेत्समाम्नाता
सुराजनेन साम्नास्तुवीरन्यथास्थानेताइहेवेमाअसमाप्रातासुचेत्तु
वीरसाम्नातस्य तावतीरुहृत्यतत्रताः त्रैसैदिहा एवेमाअन्यासुचे
त्माकसूददोहसंस्तस्तदिदा सेत्येतदादिशश्च॥ मविहृतश्चात्र॥ ६८ ॥

प्रतिगारस्ताअस्यसूददोहसइत्येतदादिः सूददोहाः सूददोहाः॥ ६८६९॥
इतिपंचमारण्यकेप्रथमोऽध्यायः॥ रामओम॥ ग्रीवाः॥ यस्येदमारजुस्त
जायुजावनंसहः॥ इंद्रस्यरत्नं बृहत्॥ नाधृषआदधर्षदाधृषालंष्ट्रि
तंशर्वः॥ पुरायदीमतिव्यथिरिदंस्थधृषितंसहः॥ सनोददातुरैरिंरिं
शंशंसदशौ॥ इंद्रः पतिस्तबुस्तमोजनेषासूददोहाः॥ त्रिगोगायत्रमिदंमि
जाथिनोबृहदित्यन्यासुचेत्समाम्नातासुस्तुवीरनुनयासंस्थानविप
र्ययोसमाम्नातासुचेत्तुवीरनिश्चासुचेत्सक्तस्योत्तमासूददोहा

तं ४

आरण०॥

॥ ६७ ॥

विजयैः। सुतस्तेसो मुउपयाहियुजैमत्त्वामदे पुरुवारं मद्यायै। मंहिष्ठ
इंद्रविजुरो गृण्थैः ससाहनु र्वत्र हलेषु रात्रिं मुर्विगा हण्यैः। सनेनेता
रं महयोम इंद्रे। इना वसुं समजः पर्वतेष्टाः प्रतिवा मृजीषी। इंद्रेः राश्वद्भिर्जो
हवृण्वैः। स्रददो हा इत्येतत्र यं ग्रीवाः। शिरो विजयः सर्वमर्द्धयैः ॥ ७७ ॥ १०६८ ॥
राथंतरो दक्षिणः पक्षोऽभिलां शूरनो नु मे नि त्वा पूर्वपीतय इति रथेतरस्य
स्तात्रियानुरुपौ प्रगाथो च तस्रः सतीः षट् बृहतीः करोतीं इत्यनुवीर्याणि
प्रवोचंस्त्रिहयस्त्रितरश्चिन्न इंद्रेति पंचदशी यस्मिन्मशृंजा वृषुजो ननी ॥ ६७ ॥

मउयो जज्ञे वीर्याय स्वधावा उदुब्रह्मा एयरतश्रवस्यां ते मह इंद्रोत्युयेति
पंचसूक्तान्याम इंद्रो दूरादानु आसादिति संपात इत्था हि सोम इत्तम इति
पंक्तिः स्रददो हा बाहंत उत्तरस्त्वा मि द्विहवामहेत्वं हो हि चैरव इति बृहतः
स्तात्रियानुरुपौ प्रगाथो च तस्रः सतीः षट् बृहतीः करोतीं तमु बृहियो
अभिन्न लो जा। सुत इत्स्व निमिश्र इंद्रे सोम इति त्रीण्यनुरेकोरधिपते
इथीगामित्यष्टौ सूक्तानि कथामहामवधक्तस्य हो नुरिति संपात इंद्रे
मदाय वा वध इति पंक्तिः स्रददो हा राथंतरो दक्षिणः पक्षः पंचदश स्तोम

॥आरणा॥

॥७०॥

एकशतं वसिष्ठप्रासाहो बार्हतउत्तरः सप्तदशस्तोमो द्विशतं त्रयस्त्रिंशजप्रा
साहो त्रिंशपुच्छं द्विपदास्विमानुक्तं तुर्वनासीषधामायादिवनसामहेति नव
समाम्नाता अथासमाम्नाताः प्रवृद्धं द्रौयद्वहंतं मायुर्विप्रागा धंगायु
नयज्जु जौषती अर्धयुक्तं देवताः स्वकी आस्ता नतिश्रुतो युवासुदंष्ट्रः
उपप्रक्षेमधुमतिक्षियतः पुष्यंतोरयिंधीमहेतमिंद्रं विश्वतोदावन्निश्च
तोऽनाजं रयित्वा विष्णुमीमहे ससुप्रणीते नृते मस्वराळं सिमहिष्टो वा
जसातया त्वष्टे कर्षिषे सुनादमृकृजो जसा विश्वस्य प्रसोभविष्वा ॥७०॥

सुरावायदिवेहासदूतं इधं नो मित्रावरुणा कर्तुनेळं पीवरीमिषं कणु
हीनइंद्रांशं पदं मुघं रथिषणिनसोमो अब्रुते हि नो तिनस्पृशद्विषिः ॥ एष
ब्रह्मेति तिस्र आधर्षस्मा इत्येकास्त्रददो हीयद्वा वनेति धार्यास्त्रददोः
॥८॥ ६० ॥ गायत्री त्वाशीर्तिर्महा इंद्राय ओजसे तिस्र उज्जमा उद्धरति
पुरोळाशं नो अंधस इति तिस्र इंद्रसोमपा एक इत्येतत्प्रवृत्तीनां ति
स्त्र उज्जमा उद्धरति तासां स्वादवः सोमा आयाहीत्येतामुष्ट्येन ह्यन्य
वळाकरमित्येतां प्रत्यवदधाति जज्ञानो नुशत क्रतु इत्येका पुरुहूतं पु

रुष्टमिति शेषोऽहोदनि श्रुतामघमिलुत्तमा मुदरति प्रकृतान्युत्तीषि
 गा आघाये अग्निमिधते आत्तन इदं क्षुभतमिति सूक्ते सुददोहाः ॥ ७० ॥
 ७० ॥ बार्हतीत्वाशीतिर्माचिदन्यद्विश्वसतेत्येकयानत्रिंशसिवासुतस्य र
 सिन इति विंशतेः सप्तमी चाष्टमी चोदरति यद्विदं प्रागपागुदगिति चतुर्द
 शवयं घत्वा सुतावंत इति पंचदशी माषुत्वा वाघतश्चनेत्युत्तस्य द्विपदं चो
 दरति शथं तं च प्रगाथं मथ हास्यत किः सुदा सोरथमिष्ये तं प्रगाथमु
 ह्यत्वा मिदाहो न रइत्ये तं प्रगाथं प्रत्यवदध्यात्प्रिप्रवः सुराधसमिति ॥ ७१ ॥

षड्वा^{६०} लखित्यानां सूक्तानियः सत्राहा विचर्षणिरिति शेषोऽहोदनि अस्तह
 र्यत इति सूक्ते उन्नयं शृणु च न इति सप्तमी चाष्टमी चोदरति तरोजिबो
 विदद सुमिलुत्तमा मुदरति योराजा चर्षणीनामित्येकादशी तं वोदस्ममं
 तीषहमानो विश्वा सुहयो या इदं बुज आनर इति नवसूददोहाः ॥ ७१ ॥ ७१
 ७१ ॥ ओक्षिहीत्वाशीतिर्माचिदन्यद्विश्वसतेत्येकयानत्रिंशसिवासुतस्य र
 सिन इति विंशतेः सप्तमी चाष्टमी चोदरति यद्विदं प्रागपागुदगिति चतुर्द
 शवयं घत्वा सुतावंत इति पंचदशी माषुत्वा वाघतश्चनेत्युत्तस्य द्विपदं चो
 दरति शथं तं च प्रगाथं मथ हास्यत किः सुदा सोरथमिष्ये तं प्रगाथमु
 ह्यत्वा मिदाहो न रइत्ये तं प्रगाथं प्रत्यवदध्यात्प्रिप्रवः सुराधसमिति ॥ ७१ ॥

॥ आरणा ॥
॥ ७२ ॥

गायत्र्यः संपदोऽस्मिहः सप्तमसप्तगायत्र्यः षट्षकुस्मिहो नवंति यदि द्वाहं
यथा त्वं प्रसम्राजं चर्षणीनामिति सूक्तं उत्तरस्या तमे उद्धरति वार्त्तहं
त्याय शवस इत्युत्तमा मुद्धरति सुरूपकलु मृतय इति त्रीण्युत्तमानां सिं
रयिमिति सूक्तं य आनयत्परावत इति तिस्र उत्तमा उद्धरति रेवतीर्नः स
धमाद इति तिस्रः सूददोहा इत्येतास्ति स्रस्त चारीतयः सर्वा अर्ध
ची अन्न मशीतय उद्धरं वशस्त्वावतः पुरुष सविति वशीः सनितः मुस
नितरित्येतदंतो ददीरेका इति द्विपदी नूनमथेत्येकपदी ता अस्य सूद

॥ ७२ ॥

६९

दोहसंत्येतदंतः सूददोहाः सूददोहाः ॥ ११ ॥ ७२ ॥ इति पंचमारण्यके द्विती
यो ध्यायः ॥ गम ॥ ७० ॥ म ॥ ऊरु ॥ द्वा ग्रीयुवं सुन इत्येतस्या अर्धं च गायत्रीका
रं मुत्तरमुत्तरस्यानुष्टुपकारं प्रागुत्तमायाः प्रवामहे मंदमानायाधसु इति
निविधानं वनेन वा योन्यधायि च कन्यो ज्ञात एव प्रथमो मनस्वानिति ते अं
तरेणायाश्च वीरुपे वंधुरेष्ठा विधुदं दशाणामने बहनामित्येतदावपने द
शतीनां मंडीणां त्रिष्टुपज्ञगतीनां बहती संपनानीयावती रावपे रंस्तावंत्य
ध्वं मायुषी वर्षाणि जिज्ञीविषे त्वत्स गत्संवत्सरादशतो नवीत्यष्टुवा

जिनं देवजतं मित्रो विश्वं विशततीत्येकपदं देव विश्वा अवीर धन्विता वृष्ट
 भंतस्य प्रथमायाः पूर्वमर्द्धं च शस्त्रोत्तराणां धिं नोत्तरस्याः पूर्वमर्द्धं च व्य
 तिषजति पादेः पादाननुष्टुप्कारं प्रागुत्तमायाः पूर्वस्मात् पूर्वस्माद् द्विर्वा द
 त्तरमुत्तरं मर्द्धं च व्यतिषजति प्रकृत्या शेषः पिवा सोममिंद्रमंदतुल्येति च
 ज्यानिष्ट इंद्रसदने अकारि खितस्य च तस्रः शस्त्रोत्तमा मुपसंतल्योपात्त
 मया परिदधानि परिहित उक्थ उक्थ संपदं जपत्युक्थ वीर्यस्य स्थान उ
 कथ दोहः ॥ १२ ॥ ७३ ॥ मूर्ध्नि लोकानां मसि वाचोरसस्तेजः प्राणस्यायत ॥ ७३ ॥

नैमनसः संवेशश्चक्षुषः संभवः श्रोत्रस्य प्रतिष्ठा हृदयस्य सर्वो इंद्रः क
 र्माक्षितममृतं व्योमः कृतं सत्यं विजिग्या नै विवाचनं मतो वाचो विभुः सर्व
 स्मादुत्तरं ज्योतिरुधरं प्रतिवादः पूर्वसर्ववाक्परागर्वाक्ते फे सुखित्वे धेनु
 पिचति चक्षुः श्रोत्रप्राणः सत्यसंमितं वाक् कृतं मनसो विभूतौ हृदयो ग्र
 ब्राह्मणमर्द्धं मनश्चक्षुः वर्षपुवित्रं गोमर्गाष्ट्रियु परं वरुणवृद्धितमं तप
 स्तत्विद्रु ज्यैष्ठ्यं सहस्रधारमयुताक्षरं ममृतं दुर्होमं एतास्त उक्थ भूत
 य एता वाचो विभूतयः ताभिर्महधुस्वीमृतस्य श्रियं मुहूर्त्तं प्रजापतिरि

॥ आरणा ॥

॥ ७४ ॥

द्वे ब्रह्म वेदानां सृष्टेरसौ तेनाहं विश्वमाप्यासं सर्वान्कामां दुहामहते ।
मूर्ध्वः स्वस्त्रयो वेदोसि ब्रह्म प्रजामेधुस्वी जायुः प्राणमेधुस्वी पशून्वि
शममेधुस्वी श्रियं यशमेधुस्वी लोकं ब्रह्म वर्चसमनेयं यज्ञसमृद्धिमेधु
स्वेति वाचयत्यध्वर्युर्मैबुद्धं चेदस्य भवत्यमुं स्थं ग्रायजसोमस्येतीत्या
ये संप्रेषिता येऽयं जामहृदया गूर्यनित्येव यज्ञतिथ्यवान्यवानु वषट्
करोत्युक्तं वषट्कारानुमंत्रणं मोहरत्यध्वर्युस्तथा पात्रमतिग्राह्यां श्वम
संश्वेन श्वं प्रतिख्यायहोती प्राङ् प्रेखादवरोहत्यथेतं प्रेखे प्रत्येचमव ॥ ७४ ॥

वध्नंति यथाशंसितारं प्रक्षयिष्यंतं नोपहनिष्यसीति तं प्रेखस्य ह्यायतने आ
सीनो होतानक्षयत्यथैतदुक्त्य पात्रं होतो पस्तेन जपेन प्रक्षयति वा
ग्रेवी सोमस्य तृप्यतु सोमो मे गजायुः प्राणाय वर्षतु समे प्राणः सर्वमा
युर्दुहामहर्दिकं तमाशु निहविकी तृतीयसवनमन्यैर्द्वैश्वदेवान्निवि
द्वानादस्य वामस्य पलितस्य होतु रिति सलिलस्य देधतमसं एकचत्वा
वित्राते मानो भट्टीयं च तस्य स्थानं एकाहिको वैश्वदेवस्य प्रतिपदनु
चरोच्ये तच्चेदज्ञायज्ञीयं मग्नेतव श्रवो वय इति षट् स्तोत्रियानुरूपं

॥आरणा॥
१७५॥

२०१०८

यदीळांदनूयसीषुचेत्तुवीरनानिन्नस्त्वृत्तिनिरिति तावतीरवुरूपः
संपन्नमहाव्रतं सतिष्ठत इदमहरमिष्टोमौयथाकालमवबुधं प्रखंडे
युः संदहे युर्वसीः ॥२७१३१७७॥ नादीक्षितो महाव्रतं शंसै नानग्नौ न पर
सैर्न संवत्सर इत्येकं कामं पित्रे वाचार्या यवांशं सैर्दीक्षितो हे वास्य तच्छं
भवति होतृशस्त्रिष्वथ शायजसोमस्येत्येकं प्रेषः सनाशं संघ्ननाशं सं
षुवी होत्रकाणां सुक्थ शायजसोमानामिति तदिदमहर्नानंते वासिने
प्रब्रूयान्ना संवत्सर वासिने नो एवा संवत्सर वासिने ना ब्रह्मचारिणे ॥७५॥

नास ब्रह्मचारिणे नो एवास ब्रह्मचारिणे नानभि प्राप्तायेतं देरी न नूयः
सकृज्जना द्विर्जदना द्विष्येव एक एकस्मै प्रब्रूयादिति हस्माह जात
कल्यै न वत्से च न तृतीयुड्ति न तिष्ठतिष्ठते न ब्रज न्नृजते न शयानः
शयानाय नो पर्यासी न यीध एवासी नो धजासी नार्य नावष्ट्रोन
प्रतिस्त्रज्जो नातिवीतो नांकं कृत्वौ ईदुरन पश्चितो धीधीत न मांसं
भुक्त्वा न लोहितं दृष्ट्वा न गता सुप्ता ब्रूयमाक्रम्य नाक्त्वा नाभ्यज्य नो न्म
र्दनं कारयित्वा न नापिते न कारयित्वा न स्नात्वा न वर्णं केना नुलिये न

उपर्यासीना ४

स्वतमपिनैनस्त्रियमुपगम्यनोस्त्रिख्यनावलिख्यनेदमेकस्मिन्
 हनिसमापयेदितिहस्माहजातूकर्थः समापयेदितिगालवोयदन्य
 त्साकृचाशीतिभ्यः समापयेदेवेत्याग्निवेश्यायनोऽन्यमन्यस्मिंदेशे
 रामयमानइतिथत्रेदमधीयीतनतत्रान्यदधीयीत यत्रत्वन्यदधी
 यीतकाममिदंतत्राधीयीतनेदसनधीयत्स्नातकोभवतिथयप्यन्यद
 दधीयान्नेवेदमनधीयत्स्नातकोभवतिनास्मादधीतात्प्रमाद्येद्यय
 न्यस्मात्प्रमाद्येनैवास्मात्प्रमाद्येनो एवास्मात्प्रमाद्येदेस्माच्चेनप्रमा

द्येदेतमात्मनइतिविद्यादत्तंसंविद्यानेदंविदनिदं विरासमुदिशे न्नस
 हभुंजीतनसधमादी स्यादेथातः स्वाध्यायधर्मव्याख्यासामुपपुराणेनापीते
 कक्षोदके पूर्वहोसंभिन्नासुखायास्वपरेहनाधूहे मेघपत्तौवर्षत्रिरात्रं
 वैदिकेनाध्यायेनांतरियान्नास्मिन्कथांवेदेतनास्यएतौवनवकीर्तयिषेते
 दितिवाएतस्यमहताभूतस्यनामभवति योस्येतदेवंनामवेदब्रह्मभवति ब्रह्म
 भवति ॥ १६ ॥ इतिपंचमआरण्यकेतृतीयोऽध्यायः ॥ अग्निर्देवेदः ॥ महाव्रत

संस्कृत

॥ ७ ॥

२०१०

२०
३-१७

॥ इति पं नार ण्य क नि सं पूर्ण नि ॥ पशु पते ॥

